

ANALIZA RYNKU TURYSTYCZNEGO INDONEZJI

**MONIKA JAŚKOWIEC
GRUPA T1
TIR SUM DZIENNY
AWF KRAKÓW 2008**

SPIS TREŚCI

I. INFORMACJE OGÓLNE

1. WPROWADZENIE

- 1.1. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA GEOGRAFICZNA INDONEZJI**
- 1.2. CHARAKTERYSTYKA SPOŁECZNA INDONEZJI**
- 1.3. CHARAKTERYSTYKA POLITYCZNA INDONEZJI**
- 1.4. CHARAKTERYSTYKA GOSPODARCZA INDONEZJI**
- 1.5. INFRASTRUKTURA TELEKOMUNIKACYJNA**
- 2. WARUNKI NATURALNE ROZWOJU TURYSTYKI INDONEZJI**
- 3. GŁÓWNE REJONY KONCENRACJI RUCHU TURYSTYCZNEGO**
- 4. LICZBA ODWIEDZAJACYCH NAJWAŻNIEJSZE ATRAKCJE TURYSTYCZNE W PIERWSZEJ POŁOWIE 2007 ROKU**
- 5. DOSTĘPNOŚĆ KOMUNIKACYJNA I INFRASTRUKTURA TRANSPORTOWA INDONEZJI**

II. ANALIZA RYNKU TURYSTYCZNEGO INDONEZJI

1. RYNEK RECEPCJI TURYSTYCZNEJ

- 1.1. ROCZNE ZESTAWIENIE PRZYJAZDÓW W LATACH 2000 – 2006**
- 1.2. MIESIĘCZNE ZESTAWIENIE PRZYJAZDÓW TURYSTYCZNYCH W LATACH 2005 – 2006**
- 1.3. ZESTAWIENIE PRZYJAZDÓW DO INDONEZJI W LATACH 2005 – 2006 WEDŁUG GŁÓWNYCH RYNKÓW EMISJI**
- 1.4. PRZYJAZDY DO INDONEZJI WEDŁUG RYNKÓW EMISJI W ROKU 2006**
- 1.5. DOCHODY Z TURYSTYKI W LATACH 2000- 2006**
- 1.6. ZESTAWIENIE PRZYJAZDÓW ZE WZGLĘDU NA CEL WIZYTY W LATACH 2005 – 2006**
- 1.7. ZESTAWIENIE PRZYJAZDÓW TURYSTYCZNYCH ZE WZGLĘDU NA STATUS ZAWODOWY W LATACH 2005 – 2006**
- 1.8. ZESTAWIENIE PRZYJAZDÓW TURYSTYCZNYCH ZE WZGLĘDU NA WIEK I PŁEĆ W LATACH 2005 – 2006**
- 1.9. ZESTAWIENIE NAJCZĘŚCIEJ WYBIERANYCH FORM ZAKWATEROWANIA W LATACH 2005 – 2006**
- 1.10. ZESTAWIENIE PRZYJAZDÓW WEDŁUG GŁÓWNEJ FORMY TRANSPORTU W LATACH 2005 – 2006**
- 1.11. STRUKTURA WYDATKÓW TURYSTÓW W LATACH 2000 – 2006**
- 1.12. ZESTAWIENIE ŚREDNIEJ DŁUGOŚCI POBYTÓW W LATACH 2001 – 2006**

2. RYNEK EMISJI TURYSTYCZNEJ

- 2.1. W REJONIE AZJI POŁUDNIOWO – WSCHODNIEJ**
- 2.2. ZAGRANICZNA TURYSTYKA WYJAZDOWA INDONEZYJCZYKÓW**
 - 2.2.1. OFICJALNE STATYSTYKI DOTYCZĄCE LICZBY WYJAZDÓW ZAGRANICZNYCH I WYDATKÓW**
 - 2.2.2. WYNIKI BADAŃ NAD ZAGRANICZNĄ TURYSTYKĄ WYJAZDOWĄ INDONEZYJCZYKÓW W ROKU 2004**
 - 2.2.3. PROGNOZY FIRMY MASTERCARD WOBEC ZAGRANICZNEJ TURYSTYKI WYJAZDOWEJ INDONEZYJCZYKÓW W ROKU 2008**

**3. PROFILE TURYSTÓW PRZYJEŹDŻAJĄCYCH DO INDONEZJI Z SZEŚCIU
GŁÓWNYCH KRAJÓW GENERUJĄCYCH**

- 3.1. PROFIL TURYSTY SINGAPURSKIEGO**
- 3.2. PROFIL TURYSTY MALEZYJSKIEGO**
- 3.3. PROFIL TURYSTY JAPOŃSKIEGO**
- 3.4. PROFIL TURYSTY POŁUDNIOWO KOREAŃSKIEGO**
- 3.5. PROFIL TURYSTY TAJWAŃSKIEGO**
- 3.6. PROFIL TURYSTY AUSTRALIJSKIEGO**
- 3.7. PROFILE TURYSTÓW - PODSUMOWANIE**

II. PODSUMOWANIE.

I. INFORMACJE OGÓLNE

1. Wprowadzenie.

Indonezja jest krajem wyspiarskim położonym w południowo – wschodniej Azji, stanowiącym pomost pomiędzy kontynentem azjatyckim i Australia oraz Oceanem Indyjskim i Spokojnym.

Od XVII – go wieku kraj był kolonią Holenderską. W latach 1942 – 45 był okupowany przez Japonię. Po kapitulacji Japonii Indonezja ogłosiła niepodległość, jednak minęły lata zanim Holandia oficjalnie uznała niepodległość tej kolonii, odbyło się to po czterech latach negocjacji i mediacji Organizacji Narodów Zjednoczonych.

To największy archipelag, w którego skład wchodzi 17508 wysp i dom dla największej na świecie populacji muzułmańskiej.

Obecnie najważniejszymi tematami życia kraju są: walka z biedą, zapobieganie terroryzmowi, wprowadzanie demokratycznych rządów po czterech dekadach rządów autorytarnych, wprowadzanie reform sektora finansowego, walka z korupcją, reorganizacja armii i policji odpowiedzialnych za naruszanie praw człowieka i kontrola nad ptasią grypą. W 2005 roku Indonezja podpisała historyczne porozumienie pokojowe z uzbrojonymi separatystami w Ach, które doprowadziło do demokratycznych wyborów w grudniu 2006 roku. Wciąż jednak zмага się z średnio intensywnym ruchem separatystycznym w Papui.

1.1. Ogólna charakterystyka geograficzna Indonezji¹

Położenie	Południowo – wschodnia Azja, archipelag pomiędzy Oceanem Spokojnym i Indyjskim
Współrzędne geograficzne	5 00 S, 120 00 E
Obszar	Całkowity: 1,919,440 km kw Lądy: 1,826,440 km kw Wody: 93,000 km kw
Długość linii brzegowej	54,716 km
Długość granic państwowych	Całkowita długość: 2,830 km Tirom –Leste: 228 km Malezja: 1,782 km Papua Nowa Gwinea: 820 km
Klimat	Tropikalny, gorący, wilgotny; bardziej umiarkowany wewnątrz kraju
Ukształtowanie terenu	Przeważają niziny nadbrzeżne; wnętrza większych wysp góryste, cecha charakterystyczna – wulkany
Skrajne punkty wysokościowe	Najniższy punkt: Najwyższy punkt: Punca Java: 5,030 m
Surowce naturalne	Ropa naftowa, cyna, gaz ziemny, nikiel, drewno, boksyty, miedź, żyzne ziemie, węgiel, złoto i srebro
Zagospodarowanie ziemi	Gleby rolnicze: 11,03% Stały areał: 7,04% Inne: 81,93%
Nawadniane obszary	45,000km kw
Odnawialne źródła wody	2,838 km kw
Wykorzystanie wody (gospodarstwa domowe, przemysł, rolnictwo)	Całkowite zużycie: 82.78 km sześciennie/rok (8%/1%/91%) Na mieszkańca: 372 m sześć/rok
Zagrożenia naturalne	Okazjonalne powodzie, silne susze, tsunami, trzęsienia ziemi, wybuchy wulkanów, pożary lasów
Problemy związane ze środowiskiem naturalnym	Wylesienie, zanieczyszczenie wody odpadkami przemysłowymi, ścieki – kanalizacja, zanieczyszczenie powietrza na obszarach zurbanizowanych, dym i mgły z pożarów lasów

¹ Wszystkie dane statystyczne i charakterystyki, o ile inaczej nie wskazano pochodzą z 2007 roku.

Źródło: opracowanie własne na podstawie The World Factbook 2008 Edition, www.cia.gov

1.2. Charakterystyka społeczna Indonezji

Liczba mieszkańców	234,693,997 (lipiec 2007)
Struktura wiekowa	0-14 lat: 28,7% (mężczyzn 34,309,176/ kobiet 33,148,341) 15 – 64 lat: 65,6% (mężczyzn 77,132,708/ kobiet 76,731,481) > 65 lat: 5,7% (mężczyzn 5,96,471/ kobiet 7,415,820) (dane za 2007 rok)
Średnia życia	Średnia dla populacji: 26,9 lat Mężczyźni: 26,4 Kobiety: 27,4
Przyrost naturalny	1,213%
Wskaźnik urodzeń	19,65 urodzeń / 1000 mieszkańców
Wskaźnik śmiertelności	6.25 zgonów / 1000 mieszkańców
Wskaźnik śmiertelności noworodków	Całkowity 32,14 zgonów / 1000 żywych urodzeń Chłopcy: 37,39 zgonów / 1000 żywych ur. Dziewczęta 26,63 zgonów /1000 żywych ur.
Wskaźnik dzietności	2,38 urodzonych dzieci/ kobietę
HIV/AIDS – ilość zakażonych	110,000 (2003 rok)
Śmiertelność ludzi z HIV/AIDS	2,400 (2003 rok)
Choroby zakaźne	Ryzyko zakażenia: duże Zakażenia pokarmowe: biegunka bakteryjna, żółtaczką typu A i E, dur brzuszny, Choroby tropikalne: tropikalna choroba wirusowa, malaria, gorączka krwotoczna. Zlokalizowano tu ostra odmianę wirusa ptasiej grypy H5N1
narodowość	Indonezyjska
Grupy etniczne	- Jawajczycy – 40,6% - Sundajczycy – 15% - Maduryjczycy – 3,3% - Minangkabau – 2,7% - Betawi – 2,4% - Bugis 2,4% - Banten – 1,7% - inne 29,9%
Religie	- Muzułmanie – 86,1% - Protestanci – 5,7% - Katolicy – 3% - Hindusi – 1,8% - inne 3,4%
Język	- Bahasa Indonesia (oficjalny język – zmodyfikowana forma malajskiego), - Angielski - Holenderski - lokalne dialekty, z których najbardziej rozprzestrzeniony jest Jawajski

Umiejętność pisanie i czytania	Z założenie ludność w wieku 15 lat i więcej potrafi czytać i pisać. Ogółem: 90,4% populacji Mężczyźni: 94% Kobiety: 86.8%
--------------------------------	--

1.3. Charakterystyka polityczna Indonezji

Nazwa państwa	Oficjalna nazwa: Republika Indonezji Krótka nazwa: Indonezja Kiedyś: Holenderskie Indie Wschodnie (Duch East Indie)
Rodzaj rządu	Republika
Stolica	Dżakarta (Jakarta)
Podział administracyjny	30 prowincji, 2 regiony specjalne i 1 region stolicy
Niepodległość	Zadeklarowana 17 sierpnia 1945 roku. Uznana przez Holandię w 1949 roku. W 2005 roku Holandia ogłosiła, że de facto uznała niepodległość Indonezji już 17 sierpnia 1945 roku.
Święto państwowe	Dzień niepodległości – 17 sierpnia
System prawny	Bazujący na rzymsko- holenderskim prawie, systematycznie modyfikowany.
Prawo wyborcze	17 lat
Członkostwo w organizacjach międzynarodowych	Główne organizacje: APEC, ASEAN, FAO, OPEC, ONZ, UNESCO, UNWTO, WHO, WTO i wiele innych regionalnych organizacji i stowarzyszeń.
Flaga narodowa	Czerwono – biała.

1.4. Charakterystyka gospodarcza Indonezji

Indonezja, rozległy i wielojęzyczny kraj za czasów panowania prezydenta Yudhoyono przeszła szereg ważnych reform gospodarczych. Zadłużenie w stosunku do PKB systematycznie spadało, rezerwy w wymianie międzynarodowej są na poziomie 50 bilionów USD, a rynek papierów wartościowych był jednym z 3 najważniejszych na świecie w 2006 i 2007 roku. Rząd wprowadził kluczowe reformy w sektorze finansowym, między innymi reformę systemu podatkowego. Nowe prawo związane z inwestycjami, przyjęte w marcu 2007 roku wydaje się być skierowane w stronę zagranicznych i krajowych inwestorów.

Indonezja wciąż walczy z biedą i bezrobociem, niewystarczającą infrastrukturą, korupcją, skomplikowanymi regulacjami ochrony środowiska i nierównomiernym podziałem surowców w regionach. Wiele czasu zajęło sprywatyzowanie ponad 100 przedsiębiorstw państwowych, a pośród nich kilku monopolistów w kluczowych sektorach.

Poza bankowy rynek finansowy wydaje się być ubogi. Główne rynki są słabo rozwinięte. Wysokie ceny ropy naftowej w 2007 roku wpłynęły na wzrost cen żywności.

Lokalizacja kraju na Pierścieniu Ognia na Pacyfiku zwiększa ryzyko wybuchów wulkanów i trzęsień ziemi. Znaczącym postępem była odbudowa Aceh po fali tsunami w grudniu 2004 roku, co spowodowało, że teraz prowincja jest bardziej aktywna gospodarczo niż przed tragedią. Niestety w rok 2006 i 2007 przyniósł kolejne tragedie – ogromne trzęsienie ziemi w pobliżu Yogyakarta, wypadek przemysłowy w Sidoarjo na wschodniej jawie, który spowodował powstanie „błotnego wulkanu” oraz ogromna powódź w Dżakarcie. Każde z powyższych spowodowało miliardowe straty dla gospodarki kraju. Indonezja może jednak liczyć na pomoc zagraniczną w sprawach związanych z łagodzeniem skutków katastrof i wczesnych ostrzeganiem przed kataklizmami naturalnymi.

PKB	845,6 mld USD
PKB / mieszkańca	3.400 USD
PKB według sektora gospodarki	Rolnictwo: 12,4% Przemysł: 47,7% Usługi: 39,9%
Siła robocza	108 mln
Zatrudnieni według sektora gospodarki	Rolnictwo: 43,3% Przemysł: 18% Usługi: 38,7%
Bezrobocie	9,7%
Odsetek ludności poniżej poziomu ubóstwa	17,8% (2006 rok)
Inflacja	6,3%
Inwestycje	23,6% PKB
Budżet	Przychody: 88,21 mld USD Wydatki: 95,41 mld USD
Zadłużenie publiczne	35,4% PKB
Główne produkty upraw i hodowli	Ryż, tapioka, orzeszki ziemne, kakao, kawa, olej palmowy, kopra, drób, wołowina, wieprzowina, jajka
Przemysł	Wydobycie ropy naftowej i gazu, tekstylia, odzież, buty, cement, sztuczne nawozy, spożywczy, produkcja drzewna, turystyka
Eksport	118,4 mld USD
Produkty eksportowane	Ropa naftowa i gaz ziemny, sklejka, tekstylia, guma, urządzenia elektryczne

Główni partnerzy eksportowi	- Japonia 19,4% - Singapur 11,8% - USA 11,5% - Chiny 7,7% - Korea Południowa 6,4% - Tajwan 4,2% (2006 rok)
Import	86,24 mld USD
Towary importowane	Maszyny i urządzenia, chemikalia, paliwa, żywność
Główni partnerzy importowi	- Singapur 29,6% - Chiny 11,2% - Japonia 8,8% - Korea Południowa 5,3% - Malezja 4,8%
Zadłużenie zagraniczne	137,2 mld USD
Wielkość inwestycji zagranicznych w kraju	21,9 mld USD (2006 rok)
Wielkość zagranicznych inwestycji kraju	9,225 mld USD (2006 rok)
Waluta	Rupia indonezyjska (IDR)

1.5. Infrastruktura telekomunikacyjna Indonezji

Telefonia stacjonarna - użytkownicy	14,821 mln
Telefonia komórkowa - użytkownicy	63,803 mln
Telewizja	54 lokalne stacje TV (11 państwowych sieci) (2006 rok)
Kod Internetowy	.id
Internet - użytkownicy	16 milionów (2005 rok)

2. Warunki naturalne rozwoju turystyki

Indonezja jest typowym krajem wyspiarskim, obejmującym ponad 17 tys. wysp i wysepek Archipelagu Malajskiego, w tym Sumatrę, Jawę, Celebes (Sulawesi) oraz części Borneo (Kalimantan) i Nowej Gwinei, czyli Irian Zachodni. Ponad połowę powierzchni kraju zajmują góry. Ich najwyższy szczyt Jaya, leżący w Irianie Zachodnim, osiąga wysokość 5030 m n.p.m. Niziny zajmują jedynie doliny rzeczne i wąskie strefy wybrzeży. Na całym obszarze Indonezji znajduje się ok. 400 wulkanów, w tym 100 czynnych. Wskutek gorącego i wilgotnego klimatu większość kraju, a zwłaszcza Sumatrę, Borneo i Irian Zachodni porastają gęste, wilgotne lasy równikowe.

Wyspy Archipelagu Malajskiego podlegały w przeszłości wpływom wielkich kultur azjatyckich — indyjskiej, chińskiej i muzułmańskiej. W pierwszych wiekach naszej ery osiedlali się tu przybysze z Indii, wzbogacając kulturę miejscowych plemion, czego świadectwem jest m.in. sztuka Bali oraz liczne świątynie buddyjskie i hinduistyczne na Jawie. Począwszy od XV wieku rozprzestrzeniała się na wyspach kultura i język arabski, a w następnym wieku rozpoczęła się europejska ekspansja kolonialna. Ostatecznie wyspy Archipelagu Malajskiego stały się na okres trzech stuleci posiadłościami kolonialnymi głównie Holandii. Podstawą gospodarki ówczesnej Indonezji było rolnictwo (uprawa ryżu, manioku, drzew kauczukowych, palm kokosowych, kawy, herbaty) oraz górnictwo (ropa naftowa, cyna). Z ponad 180 mln ludności Indonezji aż 63% koncentruje się na Jawie, Bali i Madurze, w rezultacie czego gęstość zaludnienia przekracza tu 700 osób na 1 km². Pozostałe wyspy są natomiast rzadko zaludnione (ok. 30 osób na 1 km²).

Położenie Indonezji w strefie równikowej warunkuje podstawowe cechy klimatu. Średnie roczne temperatury występują w przedziale 25,5 – 26,5 stopni Celsjusza. Natomiast roczne amplitudy wynoszą około 1 stopnia Celsjusza. Większą rozpiętość temperatur odnotowuje się w czasie trwania doby (około 10 stopni). Ilość opadów przekracza 2000 mm w ciągu roku, a w górach dochodzi do 5000 mm, a wilgotność powietrza jest bardzo wysoka i wynosi 80 – 90%. Cyrkulacja monsunowa powoduje zmienność ilości opadów w ciągu roku a w strefie równikowej zaznaczają się maksyma opadowe – wiosenne i jesienne. Zauważalna jest tendencja do zmniejszania się ilości opadów w miarę przemieszczania się z zachodu na wschód.

Charakter rzeźby terenu oraz rodzaj podłoża wpłynął na wykształcenie sieci hydrograficznej Indonezji. Rzeki są przeważnie krótkie, a właściwości klimatu sprawiają, że niosą przez cały rok ogromne ilości wody. Najdłuższą rzeką kraju jest Kapuas na Borneo, mierząca 1143 km długości, Natomiast dużo jest terenów zabagnionych, głównie na północno wschodniej Sumatrze, północnym Borneo czy zachodniej Nowej Gwinei.

Roślinność stanowią głównie lasy równikowe, najlepiej rozwinięte na stokach górskich, do wysokości około 700 m. n. p. m. Powierzchnia leśna w Indonezji, w ostatnich dziesięcioleciach, ulega stopniowemu zmniejszaniu się. Obecnie lasy pokrywają niecałe 60% terytorium.

Zwraca uwagę bogactwo gatunków kwiatów. Jest ich około 25 – 30 tysięcy. W regionach bardziej suchych, czyli w południowo wschodniej części archipelagu, pojawia się roślinność

kserofilna (sucholubna). Indonezja jest krajem dostarczającym wiele roślin użytecznych, jak na przykład ryż, kawa, kauczuk.²

3. Główne rejony koncentracji ruchu turystycznego.

Na obszarze Indonezji można wyróżnić następujące rejony turystyczne:

- Wyspa Jawa
- Wyspa Celebes (Sulawesi)
- Sumatra
- Wschodnia Indonezja (Archipelag Moluków, Archipelag Nusa tengarra, Irian Zachodni)
- Wyspa Bali
- Wyspa Lombok

Jawa jest najbardziej zaludnioną (95 mln mieszkańców) i najlepiej zagospodarowaną wyspą w archipelagu wysp indonezyjskich. Jej długość wynosi ok. 1000 km, a przeciętna szerokość tylko kilkadziesiąt kilometrów. Wzdłuż całej wyspy ciągnie się łańcuch gór wulkanicznych, których najwyższe szczyty przekraczają 3000 m n.p.m. Jedynie północna część Jawy jest nizinna. W krajobrazie wyspy dominują pola uprawne, wznoszące się także tarasami na wysokie stoki górskie. Charakterystyczne są tu zwłaszcza krajobrazy pól ryżowych, najważniejszej rośliny uprawnej Indonezji. W odróżnieniu od większości wysp indonezyjskich, na Jawie jest niewiele lasów i zajmują one jedynie najbardziej niedostępne regiony wyspy.

Jawę można podzielić na trzy regiony turystyczne: zachodni wraz ze stolicą kraju Dżakartą, środkowy i wschodni.

Dżakarta jest największym miastem i centrum gospodarczym Indonezji. W starej części miasta dominują budynki z ubiegłego wieku o architekturze holenderskiej. Mają tu siedzibę banki, biura towarzystw i przedsiębiorstw, a także domy handlowe. Do najważniejszych obiektów turystycznych Dżakarty należy muzeum z bogatymi zbiorami sztuki z całej Azji Południowo-Wschodniej, m.in. kolekcje porcelany oraz zbiory rzeźby w drewnie i kamieniu. Interesujący jest też stary port z licznymi łodziami różnych typów. Wybrzeża morskie w pobliżu miasta mają dogodne warunki do uprawiania sportów wodnych. Dżakarta ma najlepszą bazę noclegową w kraju. Jest tu m.in. Hotel Intercontinental "Indonesia", dysponujący 666 pokojami. W zachodniej Jawie, poza Dżakartą, znajdują się także mniejsze ośrodki wypoczynkowe, a wśród nich Bogor (słynący z ogrodu botanicznego), Bandung (z kraterem wulkanu Tangkuban Perahu) oraz park narodowy Ujungkulon, gdzie żyją nosorożce. Środkowa Jawa jest regionem znanym przede wszystkim z licznych zabytkowych świątyń buddyjskich i hinduistycznych, z których najsłynniejszymi są Borobudur i Prambanan.

² Za „Kraje pozaeuropejskie. Zarys geografii turystycznej”. Pod redakcją Zygmunta Kruczka. Wydawnictwo Proksenia. 2006 rok.

Świątynia Borobudur (IX w.), jedna z największych na świecie świątyń buddyjskich jest arcydziełem architektury i rzeźby. Budowla ta, mająca 40 m wysokości i 120 m długości, jest bogato zdobiona płaskorzeźbami i rzeźbami.

Ważnym regionem turystycznym Indonezji jest także **wschodnia Jawa**. Są tu m.in. kąpieliska nadmorskie o dogodnych warunkach do uprawiania żeglarstwa i obserwacji "podwodnych ogrodów". Najbardziej znaną miejscowością w tym regionie jest Pasirputih. We wschodniej Jawie są także tereny myśliwskie (zwłaszcza w okolicy Malang), gdzie możliwe są polowania na bawoły wodne, tygrysy i pantery.

Regionem turystycznym o światowej sławie jest w Indonezji wyspa **Bali**. Swoją sławę zawdzięcza zarówno walorom przyrodniczym, jak i niezwykle bogatej kulturze ludowej. Wyspa jest enklawą kultury i religii hinduistycznej. Większą jej część zajmują góry wulkaniczne, wśród których jest kilka czynnych wulkanów. Najwyższy z nich Agung w czasie wybuchu w 1963 r. spowodował ogromne zniszczenia. Charakterystyczny dla Bali typ krajobrazu tworzą tysiące miniaturowych poletek ryżowych, wznoszących się tarasami na stoki wulkanów. Często spotykanym widokiem są tu także bogato zdobione świątynie o oryginalnej architekturze. Wśród nich największym kunsztem odznacza się świątynia Besakih. Ze sztuką i rzemiosłem artystycznym spotkać się można w każdym mieście i wiosce balijskiej, jednakże do najbardziej znanych należą: Ubud, Mas i Celuk. Mieszkańcy Bali zyskali też sławę dzięki swym tańcom, muzyce, teatrom, które podziwiać można w czasie licznych uroczystości.

Kolejny region turystyczny — **Sumatra**, to kraina na ogół górzysta, pokryta gęstym lasem równikowym i rzadko zaludniona. Jest to druga co do wielkości wyspa Indonezji, położona wzdłuż równika. Posiada na swym terenie łańcuchy wulkanicznych gór, wody termalne, dziką dżunglę i rozległe plantacje. Znajduje się tutaj wiele rezerwatów, gdzie ochronie podlegają unikalne gatunki flory i fauny. W rezerwach Gedung Wani, Leser czy Bengkulu organizuje się safari, gdzie można podziwiać tygrysy, słonie, tapiry i nosorożce. Miejscowość Lingga nieopodal Medan jest przykładem typowego budownictwa sumeryjskiego, które nie było modyfikowane od wieków. W północnej części wyspy znajdują się wielkie plantacje drzew kauczukowych. Największą atrakcją tego regionu jest duże, górskie jezioro Toba. Najbardziej do wypoczynku przystosowane są plaże położone na wschodnim wybrzeżu.

Walorami przyrodniczymi wyspy **Celebes** (Sulawesi) są przede wszystkim piękne, górskie krajobrazy. Zainteresowanie turystów wzbudza także, znany ze swych wierzeń i obrzędów, wojowniczy lud Toraja. Ludność ta zachowała tradycje ozdabiania domów ornamentami i grzebania zmarłych w grobach w pozycji pionowej. Nieoficjalnie Celebes nazywa się wyspą orchidei. Na południu wyspy znajduje się rezerwat Batimurung, gdzie żyje 1000 egzotycznych motyli. W rejonie miejscowości Makule, Karumengan, Lahendong czy Leilen znajdują się gejzery gorące źródła.

Do większych atrakcji turystycznych Indonezji należy wreszcie zaliczyć — leżącą pomiędzy Sumbawą i Flores — niewielką wysepkę **Komodo**, gdzie żyją warany (olbrzymie mięsożerne jaszczurki) osiągające 3 m długości.

Borneo (Kalimantan) wskutek niezdrowego, gorącego i wilgotnego klimatu oraz gęstych lasów równikowych jest wyspą rzadko zaludnioną i słabo zagospodarowaną. Najbardziej znanym plemieniem Borneo są słynni łowcy głów — Dajakowie. Duże terytorium Irianu Zachodniego jest również trudno dostępne i mało jeszcze poznane. Jest to kraj wysokich gór, bagnistych nizin i gęstych lasów. Zamieszkują go dzikie plemiona Papuasów.

4. Liczba odwiedzających najważniejsze atrakcje turystyczne Indonezji w pierwszej połowie 2007 roku.

ATTRACTION	2007						JUMLAH
	JAN	FEB	MAR	APR	MAY	JUN	
DKI JAKARTA	1,710,506	599,984	1,424,200	1,398,532	1,435,085	3,637,943	10,206,250
1 Taman Impian Jaya Ancol	1,043,852	393,343	904,279	911,632	900,570	1,311,466	5,465,142
2 Kebun Binatang Ragunan	298,723	51,604	222,648	179,983	192,575	307,809	1,253,342
3 Taman Mini Indonesia Indah	270,386	106,785	225,238	211,914	259,799	451,334	1,525,456
4 Monumen Nasional	77,504	25,565	47,503	58,583	59,832	NA	268,987
5 Museum Nasional	12,250	15,230	14,563	14,816	13,174	13,658	83,691
6 Museum Fatahillah	5,017	4,079	6,723	7,032	5,552	9,178	37,581
7 Museum Satria Mandala	2,774	3,378	3,246	14,572	3,583	6,052	33,605
8 Pekan Raya Jakarta	NA	NA	NA	NA	NA	1,538,446	1,538,446
BANTEN	142,956	102,027	115,863	124,925	126,848	225,210	837,829
1 Pelabuhan penyebrang Merak	142,956	102,027	115,863	124,925	126,848	225,210	837,829
WEST JAVA	171,380	75,217	164,289	180,990	226,033	447,338	1,265,247
1 Taman Safari Indonesia	64,450	30,791	61,441	67,802	101,452	236,086	562,022
2 Kebun Raya Bogor	57,995	23,272	53,020	67,368	75,321	98,513	375,489
3 Taman Bunga Cipanas	25,982	7,624	20,882	20,954	31,612	81,776	188,830
4 Taman Wisata Mekarsari	22,953	13,530	28,946	24,866	17,648	30,963	138,906
CENTRAL JAVA	202,487	68,581	101,055	84,365	0	285,387	741,875
1 Taman Wisata Candi Borobudur	163,317	62,957	92,609	82,932	NA	267,001	668,816
2 Gedung Songo	39,170	5,624	8,446	1,433	NA	18,386	73,059
YOGYAKARTA	136,394	67,726	83,142	84,498	59,005	174,748	605,513
1 Taman Wisata Candi Prambanan	56,882	25,059	33,701	30,008	NA	71,421	217,071
2 Kraton Yogyakarta	NA	NA	NA	NA	NA	33,961	33,961
3 Pantai Parangtritis	79,512	42,667	49,441	54,490	59,005	69,366	354,481
EAST JAVA	181,302	95,879	117,209	113,314	128,070	123,232	759,006
1 Kebun Binatang Surabaya	118,577	39,780	57,638	52,449	63,341	70,068	401,853
2 Taman Nasional Bromo	2,224	1,097	1,796	1,629	2,329	2,834	11,909
3 Pelabuhan Penyebrang Ketapang	60,501	55,002	57,775	59,236	62,400	50,330	345,244
BALI	86,579	34,267	34,934	45,276	72,878	102,156	376,090
1 Tanah Lot	85,050	33,256	32,767	43,274	71,555	98,834	364,736
2 Museum Bali	1,529	1,011	2,167	2,002	1,323	3,322	11,354

Źródło : Directorate of Marketing Development, Directorate General of Marketing
Data January - June 2007, N.A= not available

Powyższe zestawienie przedstawia liczbę odwiedzających najważniejsze miejsca koncentracji ruchu turystycznego, czyli wyspę Jawę i wyspę Bali. Z przedstawionych danych wynika, że najliczniej odwiedzanym miejscem na Jawie jest stolica kraju Dżakarta. To na Jawie znajduje się najwięcej popularnych atrakcji turystycznych, zabytków z czasów kolonialnych, zabytków kultury i sztuki, świątyń różnych wyznań religijnych. Wiele z nich znajduje się na liście światowego dziedzictwa UNESCO.

Wyspa Bali reklamowana jako „raj na ziemi” jest drugim, co do popularności miejscem w Indonezji. Bali w Indonezji pełni funkcje podobne do europejskiej wyspy Ibiza.

5. Dostępność komunikacyjna i infrastruktura transportowa.

Lotniska	652
Lotniska z utwardzonymi pasami startowymi	Ilość: 158 O długości ponad 3,047 m – 4 O długości ponad 2,438 – 3,047 m – 15 O długości 1,524 – 2,438m – 51 O długości 914 – 1,524m – 49 Długość poniżej 914m – 39
Lotniska bez utwardzonych pasów startowych	Ilość: 494 1524 – 2437m – 5 914 – 1523m – 27 poniżej 914m – 462
Linie kolejowe	6458km
Drogi	Całkowita ilość: 368,360km Utwardzone: 213,649km Nieutwardzone: 154,711km
Porty morskie handlowe	Całkowita ilość: 965 okrętów
Porty i terminale	Benjarmasin, Belawan, Ciwandan, Kotabaru, krueg, Geukueh, Palmbang, Panjang, Sungai Pakning, Tanjung Perak, Tanjung Priok

Położenie Indonezji na tak licznej liczbie wysp sprawia, że najistotniejszą rolę w komunikacji odgrywają połączenia morskie i lotnicze. Najważniejszymi portami morskimi są Tandjung, Periuk – awanport Dżakarty i Surabaya na wyspie Jawa, Makasar na wyspie Celebes, Bekawan - awanport Medanu i Palembang na wyspie Sumatra i Balikpapan na wyspie Borneo.

Komunikacja lotnicza rozwija się obecnie bardzo dynamicznie. Indonezja posiada dwa główne porty lotnicze: Dżakarta i Denpassar na wyspie Bali. Oprócz wielu krajowych przewoźników, większość linii lotniczych świata oferuje połączenia lotnicze z najważniejszymi portami Indonezji.

Niestety wiele z linii lotniczych zarejestrowanych w Indonezji znajduje się na Europejskiej Czarnej Liście Przewoźników Lotniczych, co oznacza, że przewoźnicy ci nie mają prawa lądować na terytorium państw Unii Europejskiej.

Na zaktualizowanej liście opublikowanej w dniu 11.04.2008 roku znajdują się następujący przewoźnicy podlegający pełnemu zakazowi wykonywania lotów na terenie Unii Europejskiej³:

Nazwa przewoźnika	Numer certyfikatu (AOC) lub koncesji	Kod ICAO	Państwo
ADAM SKY CONNECTION AIRLINES	121-036	DHI	Indonezja

³ Źródło: www.europa.eu

AIR PACIFIC UTAMA	135-020	nieznany	Indonezja
AIRFAST INDONESIA	135-002	AFE	Indonezja
ASCO NUSA AIR TRANSPORT	135-022	nieznany	Indonezja
ASI PUDJIASTUTI	135-028	nieznany	Indonezja
AVIASTAR MANDIRI	135-029	nieznany	Indonezja
BALAI KALIBRASI FASITAS PENERBANGAN	135-031	nieznany	Indonezja
CARDIG AIR	121-013	nieznany	Indonezja
DABI AIR NUSANTARA	135-030	nieznany	Indonezja
DERAYA AIR TAXI	135-013	DRY	Indonezja
DERAZONA AIR SERVICE	135-010	nieznany	Indonezja
DIRGANTARA AIR SERVICE	135-014	DIR	Indonezja
EASTINDO	135-038	nieznany	Indonezja
EKSPRES TRANSPORTASI ANTAR BENUA	121-019	nieznany	Indonezja
EKSPRES TRANSPORTASI ANTAR BENUA	135-032	nieznany	Indonezja
GARUDA INDONESIA	121-001	GIA	Indonezja
GATARI AIR SERVICE	135-018	GHS	Indonezja
INDONESIA AIR ASIA	121-009	AWQ	Indonezja
INDONESIA AIR TRANSPORT	135-017	IDA	Indonezja
INTAN ANGKASA AIR SERVICE	135-019	nieznany	Indonezja
KARTIKA AIRLINES	121-003	KAE	Indonezja
KURA-KURA AVIATION	135-016	nieznany	Indonezja
LION MENTARI ARILINES	121-010	LNI	Indonezja
MANDALA AIRLINES	121-005	MDL	Indonezja
MANUNGGAL AIR SERVICE	121-020	nieznany	Indonezja
MEGANTARA AIRLINES	121-025	nieznany	Indonezja
MERPATI NUSANTARA	121-002	MNA	Indonezja
METRO BATAVIA	121-007	BTV	Indonezja
NATIONAL UTILITY HELICOPTER	135-011	nieznany	Indonezja
PELITA AIR SERVICE	121-008	PAS	Indonezja
PELITA AIR SERVICE	135-001	PAS	Indonezja

PENERBANGAN ANGKASA SEMESTA	135-026	nieznany	Indonezja
PURA WISATA BARUNA	135-025	nieznany	Indonezja
REPUBLIC EXPRES AIRLINES	121-040	RPH	Indonezja
RIAU AIRLINES	121-016	RIU	Indonezja
SAMPURNA AIR NUSANTARA	135-036	nieznany	Indonezja
SMAC	135-015	SMC	Indonezja
SRIWIJAYA AIR	121-035	SJY	Indonezja
TRANS WISATA PRIMA AVIATION	121-017	nieznany	Indonezja
TRANSWISATA PRIMA AVIATION	135-021	nieznany	Indonezja
TRAVEL EXPRES AIRLINES	121-038	XAR	Indonezja
TRAVIRA UTAMA	135-009	nieznany	Indonezja
TRI MG INTRA AIRLINES	121-018	TMG	Indonezja
TRI MG INTRA AIRLINES	135-037	TMG	Indonezja
TRIGANA AIR SERVICE	121-006	TGN	Indonezja
TRIGANA AIR SERVICE	135-005	TGN	Indonezja
WING ABADI NUSANTARA	121-012	WON	Indonezja

Komunikacja wewnętrzna wykorzystuje sieć kolejową, której długość wynosi prawie 6,5 tysiąca kilometrów. Najwięcej linii kolejowych znajduje się na wyspie Jawa, bo aż 80% ogółu długości. Najczęściej wykorzystuje się dwie magistrale pomiędzy Dżakartą a miastem Surabaya we wschodniej części wyspy.

Komunikacja samochodowa najlepiej rozwinięta jest na Jawie, Sumatrze i Bali, gdzie występuje około 75% ogółu długości dróg kołowych. Najgorsza sytuacja drogowa znajduje się na Irianie Zachodnim (części Nowej Gwinei), gdzie infrastruktura jest uzależniona od skromnych nakładów budżetowych.

Komunikacja z sąsiednimi wyspami opiera się na połączeniach promowych. Istotną gałęzią transportu wewnątrz krajowego jest żegluga śródlądowa, która na wielu obszarach jest jedyną formą komunikacji. Rzeki do komunikacji wykorzystuje się w niektórych regionach Sumatry – rzeki Musi i Butang, Borneo czy Iranu Zachodniego.

II. ANALIZA RYNKU TURYSTYCZNEGO INDONEZJI

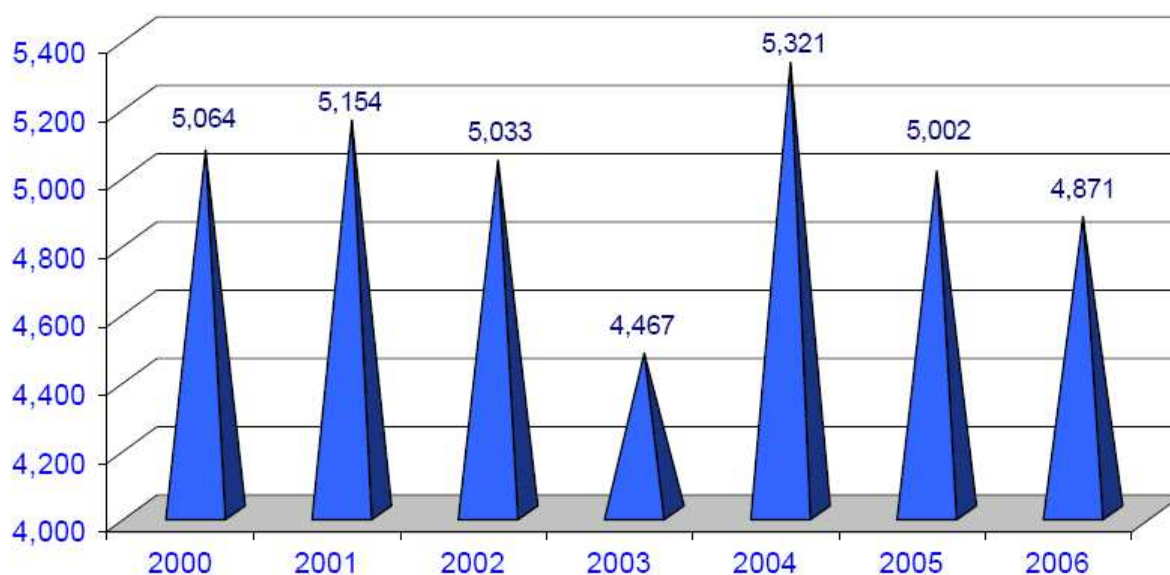
1. Rynek recepcji turystycznej Indonezji.⁴

Poniższe zestawienia powstały na bazie danych zebranych przez Urząd Imigracyjny na podstawie statystyk zebranych w ponad 80 portach przyjazdowych (przejściach granicznych), z których 56 to morskie przejścia graniczne (porty).

Statystyki zakwaterowania w hotelach i innych obiektach zostały zebrane i opracowane przez Oddział Statystyki Turystycznej z Indonezyjskiej Organizacji Statystycznej BPS.

Dla potrzeb tego opracowania za turystę i odwiedzającego przyjmuje się ich rozumienie w myśl definicji IUOTO/WTO, czyli każdą osobę podróżującą do miejsca/kraju innego niż jego kraj stałego zamieszkania na okres krótszy niż 12 miesięcy i którego głównym celem wizyty nie jest działalność zarobkowa.

1.1. Roczne zestawienie przyjazdów w latach 2000 – 2006 (w tysiącach osób)

Powyższe dane wyraźnie wskazują, jak bardzo wrażliwy jest sektor turystyki na różnego rodzaju zdarzenia nadzwyczajne. Rok 2003 przyniósł znaczny spadek przyjazdów do kraju, niemal o milion w porównaniu z poprzednim rokiem. Spowodowane to było atakami terrorystycznymi w roku 2002 na wyspie Bali i Sulawesi. Ze względu na

⁴ Zestawienia przedstawione w tym rozdziale, o ile inaczej nie zaznaczono pochodzą z raportów na stronie www.budpar.go.id

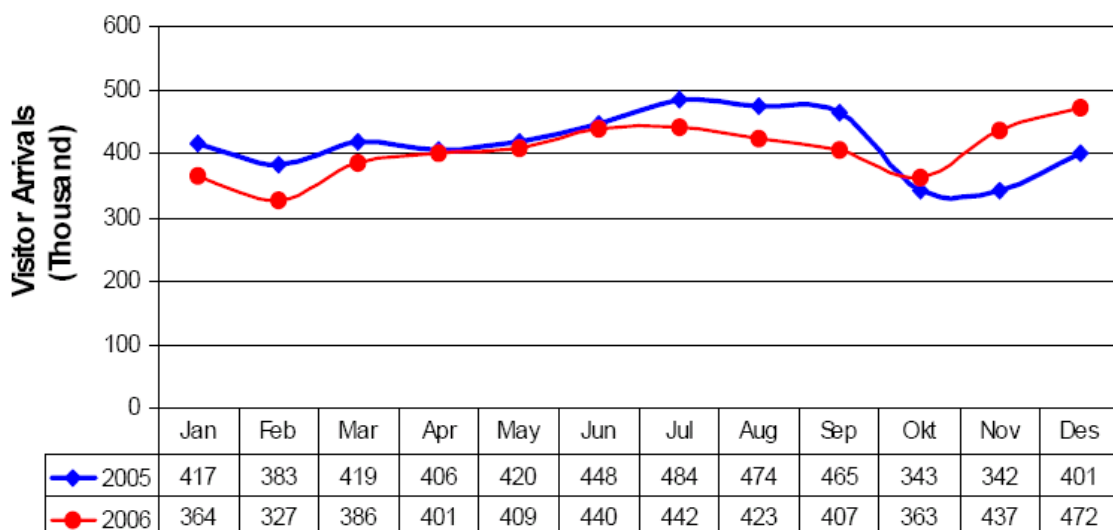
fakt, że wyspa Bali jest jednym z najczęściej odwiedzanych miejsc w kraju, to właśnie tutaj najdotkliwszy był spadek przyjazdów turystów zagranicznych. W roku 2003 największy spadek przyjazdów zanotowano wśród turystów z Australii, bo aż o 50% zmniejszyła się ich liczba.

Jednak statystyki za rok 2004 pokazują, że szybko minął szok i strach przed przyjazdami i liczba turystów przyjeżdżających do kraju zwiększyła się o ponad milion i przekroczyła liczbę sprzed dwóch lat. Dobra passa indonezyjskiej turystyki nie trwała jednak długo, ponieważ pod koniec 2004 roku region został dotkliwie nawiedzony przez fale tsunami wywołane podwodnym trzęsieniem ziemi u wybrzeży wyspy Aceh.

Olbrzymie fale dokonały niewyobrażalnych zniszczeń nie tylko w kraju, ale i w regionie.

Powolny, ale stopniowy spadek liczby przyjazdów do Indonezji w latach 2005 i 2006 spowodowany był strachem przed kolejnymi katastrofami, kilkoma kolejnymi ostrzeżeniami o trzęsieniach ziemi i zagrożeniu tsunami. Zamach bombowy we wrześniu 2005 roku nie miał już tak dużego wpływu na natężenie ruchu turystycznego, niemniej jednak zanotowano pewien spadek przyjazdów w roku 2006. Ponadto za spadek liczby przyjazdów do kraju winą obarcza się zaostrenie procedur wizowych dla przyjeżdżających, niepewną sytuację polityczną związaną z wyborami prezydenckimi i zamach bombowy w Dżakarcie.

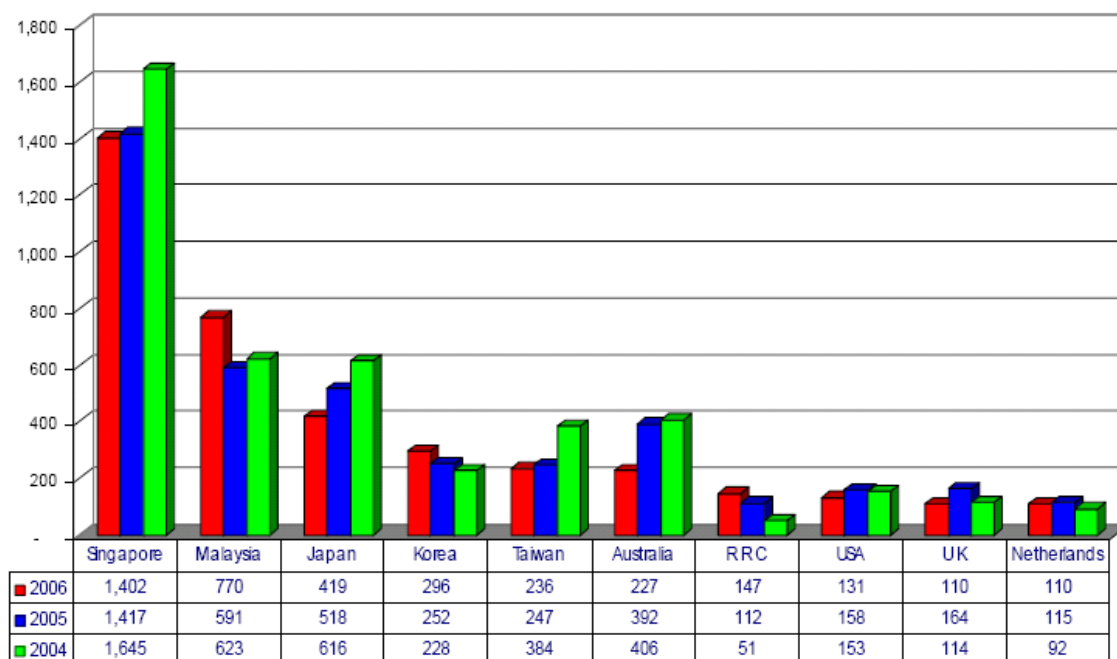
1.2. Miesięczne zestawienie przyjazdów turystycznych w latach 2005 – 2006.

Miesięczne zestawienie przyjazdów świadczy o tym, iż najwięcej turystów przyjeżdża tutaj w okresie letnim czerwiec – lipiec – sierpień. Związane jest to z charakterem klimatu, który cechuje się występowaniem dwóch pór roku – deszczowej (monsunowej) i suchej. Tak, więc najwięcej przyjazdów do kraju ma miejsce w porze suchej. Niemniej jednak liczba odwiedzających wskazuje na w miarę umiarkowany rozkład przyjazdów, nie ma wyraźnego

podziału sezonowego. Najmniej przyjazdów notuje się w czasie największego natężenia pory deszczowej, czyli od stycznia do marca.

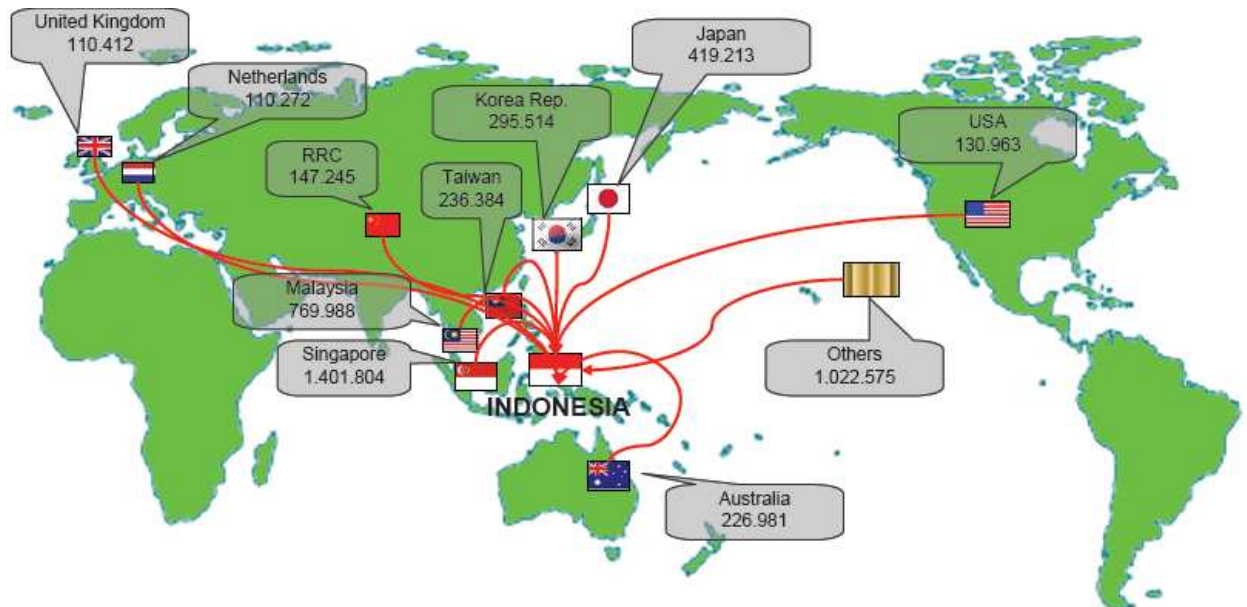
1.3. Zestawienie przyjazdów do Indonezji według głównych rynków emisji w latach 2004 – 2006

Z powyższych danych przedstawiających przyjazdy do Indonezji według rynków emisji wynika, że w pierwszej dziesiątce w ciągu kilku minionych lat niewiele się zmieniło. Singapur jest nadal liderem w tej kategorii. Dominacja krajów Azji Południowo- Wschodniej w przyjazdach turystycznych wynika głównie z tego, iż te właśnie kraje są głównymi partnerami handlowymi Indonezji. To z tych krajów najczęściej się importuje i do nich najczęściej eksportuje. Ponadto niewielka odległość i atrakcyjność kraju sprawia, że najczęściej przyjmuje się turystów z regionu, czyli z Singapuru, Malezji, Japonii, Korei Południowej, Australii i Chin.

Dziesiąte miejsce Holandii wynika z faktu, że Indonezja jest jej byłą kolonią. Wielu Holendrów wybiera Indonezję jako cel wyjazdów sentymentalnych, ponieważ tam się urodzili lub tam mają swoje rodzinne korzenie. Ponadto kraj ten jest atrakcyjny dla młodych Holendrów (np. wyspa Bali jako cel turystyki rozrywkowej).

1.4. Przyjazdy do Indonezji według rynków emisji w roku 2006

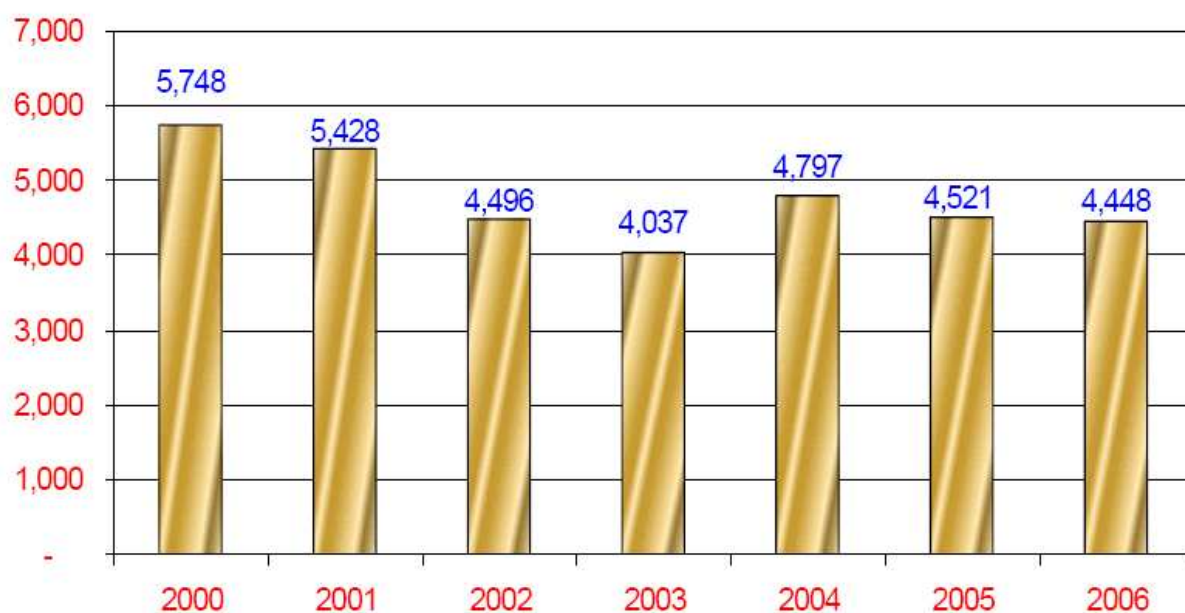

Wśród krajów emisji turystów odwiedzających Indonezję przeważają kraje azjatyckie, z którymi Indonezja utrzymuje najszerokie kontakty handlowe. Przyjazdy z tych krajów mają charakter głównie biznesowy. Kraje europejskie ujmowane w statystykach to Holandia i Wielka Brytania. W ich przypadku mniejszy jest udział turystyki biznesowej na rzecz turystyki sentymentalnej i celów rozrywkowych, co też ma odzwierciedlenie w regionach recepcji dla tych dwóch grup turystów.

Relatywnie niewielka odległość i duże bogactwo wielu atrakcji sprawiają, że najwięcej przyjazdów odnotowuje się z krajów regionu. Kontynent Amerykański reprezentują turyści ze Stanów Zjednoczonych, Afrykanie przybywają tu w ilościach śladowych.

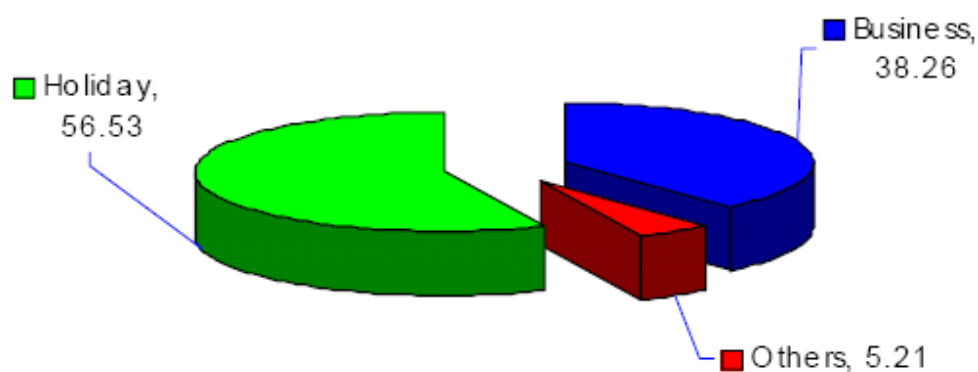
Znaczne wielkości przyjazdów turystycznych z krajów europejskich, czyli głównie Wielkiej Brytanii wiąże się z coraz większą ofertą tamtejszych tour operatorów, zmniejszającymi się kosztami podróży i rosnącą popularnością kraju jako egzotycznej destylacji a szczególnie wyspy Bali. Wyspa Bali staje się azjatycką Ibizą dla segmentu rynku europejskiego nastawionego na wyjazdy typowo rozrywkowe.

1.5. Dochody z turystyki w latach 2000 – 2006 (w milionach USD)

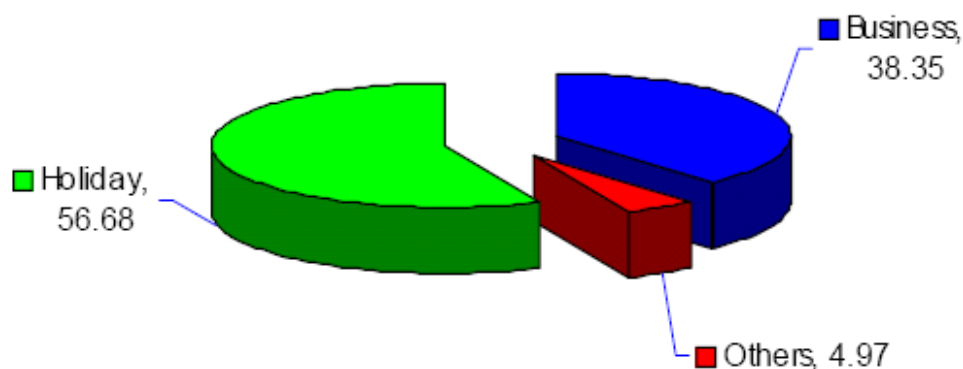

Poziom dochodów z turystyki zmienia się proporcjonalnie do zmiany liczby przyjazdów do kraju. Rok 2003 pod względem dochodów zanotował największy spadek, co związane jest z mniejszą liczbą turystów. Gwałtowny wzrost przyjazdów w roku 2004 spowodował wzrost dochodów z turystyki. Kolejne lata pokazują konsekwencje, jakie ponosi turystyka w związku z katastrofami i terroryzmem.

1.6. Zestawienie przyjazdów do Indonezji ze względu na cel wizyty w latach 2005 i 2006

ROK 2006.

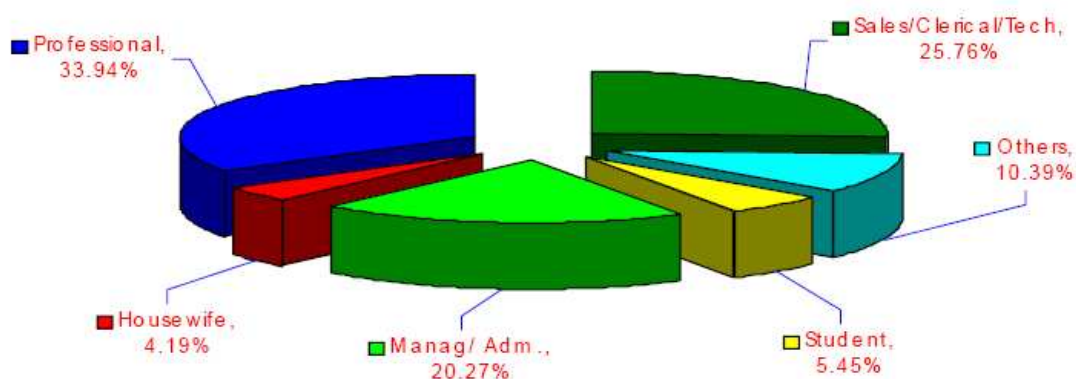

ROK 2005

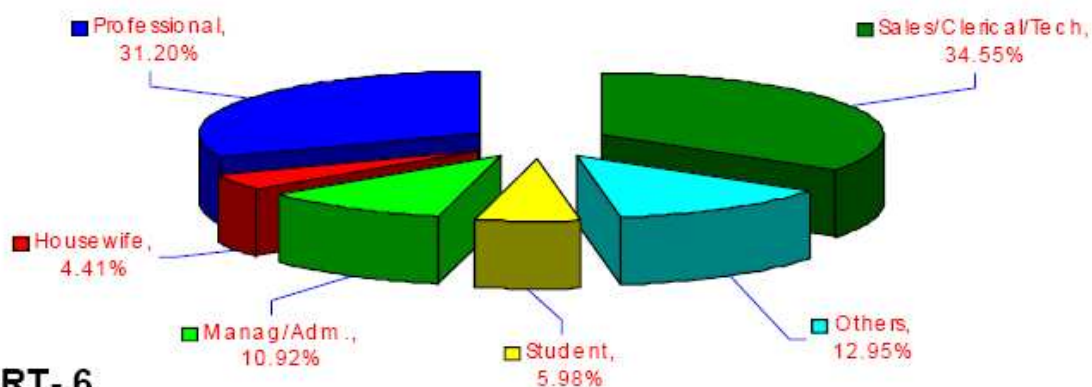
Powyższe statystyki przedstawiają strukturę przyjazdów turystów do Indonezji ze względu na cel wizyty. Wyraźnie widać, że dominują tutaj podróże wakacyjno-urlopowe i biznesowe. Indonezję jako miejsce spędzania urlopu wybierali najczęściej ludzie w grupie wiekowej 25-34 lat i 35 – 44. Indonezja jest celem przyjazdów wakacyjnych przede wszystkim ze względu na atrakcyjność warunków naturalnych i kulturowych, egzotykę miejsca oraz coraz większą dostępność komunikacyjną i polepszającą się infrastrukturę. Duży udział przyjazdów biznesowych wynika z faktu, iż Indonezja należy do krajów rozwijających się, który po wydostaniu się spod reżimu generała Sukarno i Suharto ożywia się ekonomicznie i otwiera na kontakty handlowe, głównie z krajami regionu Azji Południowej i Południowo – Wschodniej.

1.7. Zestawienie przyjazdów turystycznych do Indonezji ze względu na status zawodowy w roku 2006 i 2005.

ROK 2006

ROK 2005

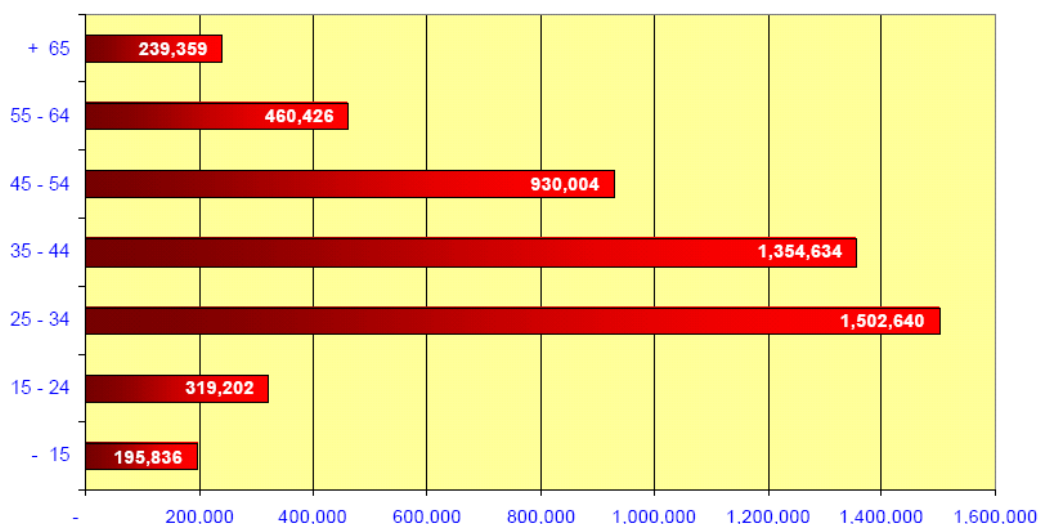

HART- 6

Powyższe zestawienie pokazuje strukturę zawodową przyjeżdżających do Indonezji. Z wyodrębnionych grup zawodowych można wywnioskować, że są to głównie ludzie o średnim i wyższym poziomie dochodów bez względu na to czy przyjeżdżają w celach wypoczynkowych czy biznesowych.

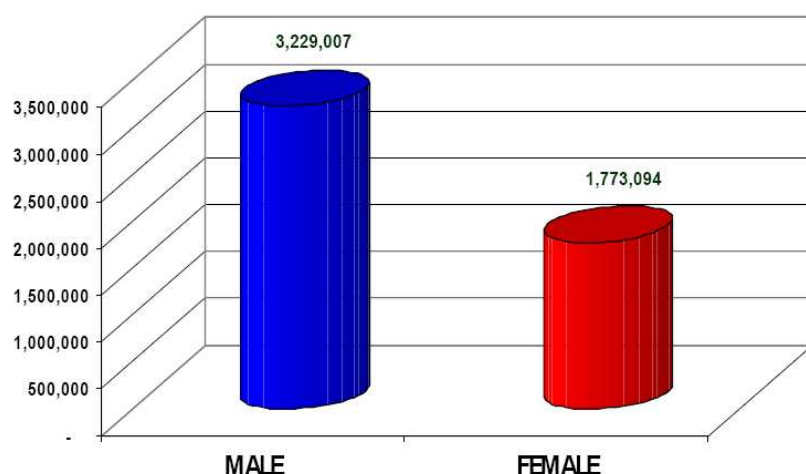
1.8. Zestawienie przyjazdów turystycznych do Indonezji ze względu na wiek i płeć przyjeżdżających w 2006 roku.

WIEK:

Powyższe zestawienie wyraźnie przedstawia dwie grupy wiekowe, które najliczniej odwiedzają kraj. Są to turyści w wieku 25 – 34 i 35 – 44. Ludzie Ci najczęściej jako motyw swoich przyjazdów podają cele wypoczynkowe w tym rozrywkowe (szczególnie grupa 25 – 34) i biznesowe. Turyści przyjeżdżający w celach biznesowych to przedstawiciele handlowi i kierownicy niższego szczebla rozwijający swoje kariery zawodowe.

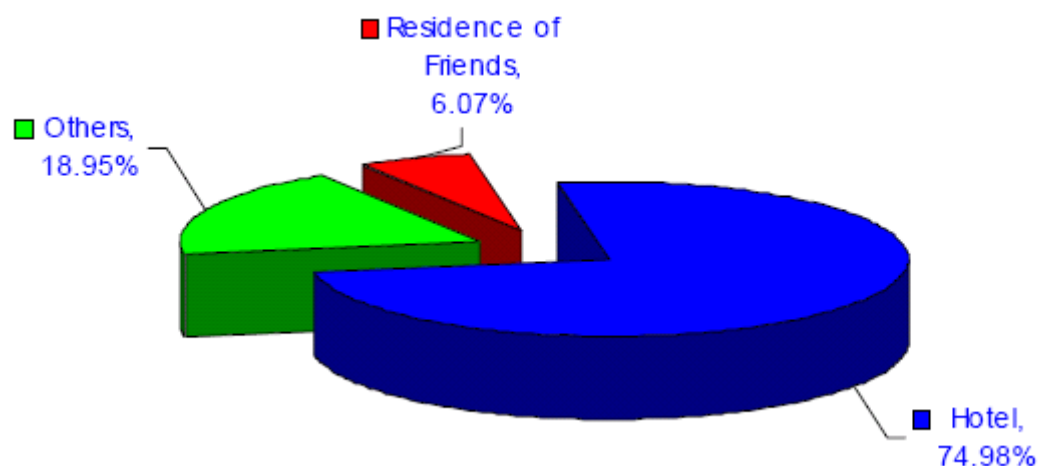
PŁEĆ:

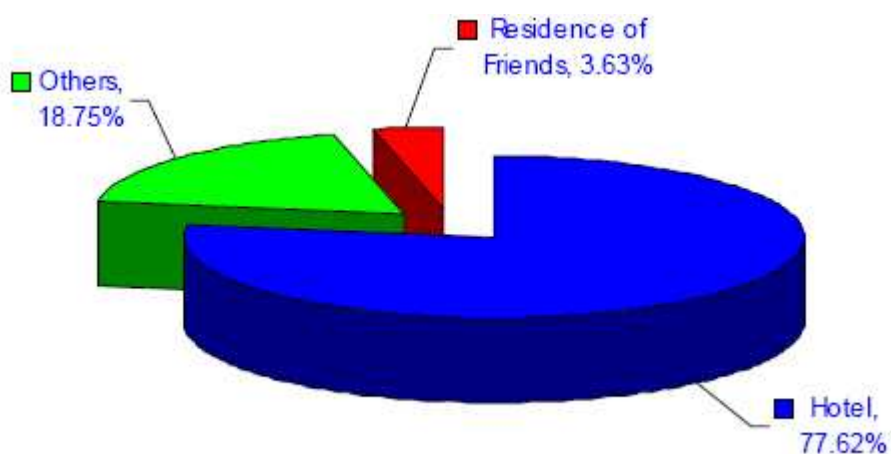
W strukturze demograficznej wyraźnie widać dysproporcje w liczbie przyjazdów mężczyzn i kobiet. Liczba kobiet przyjeżdżających do Indonezji jest niemal o 1,5 miliona mniejsza niż mężczyzn. Wynikać to może z uwarunkowań kulturowych w głównych krajach emitujących ruch turystyczny do Indonezji.

1.9. Zestawienie najczęściej wybieranych form zakwaterowania turystów przyjeżdżających do Indonezji w roku 2005 i 2006.

2006 ROK

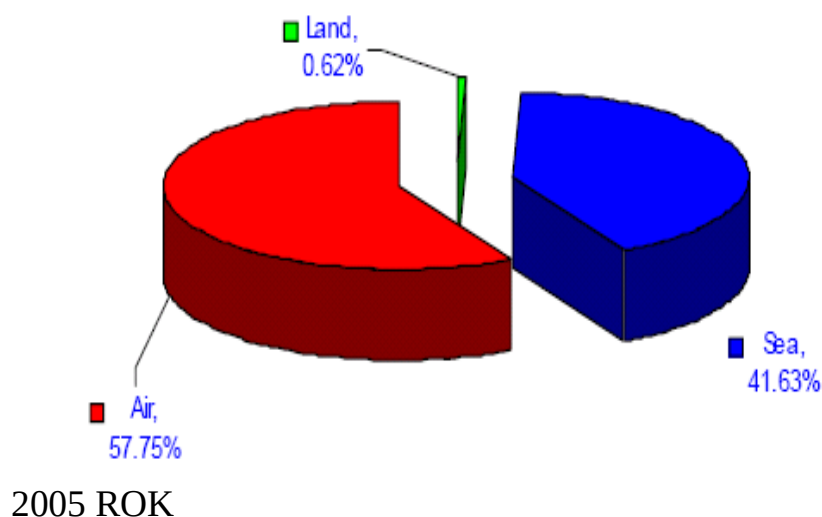
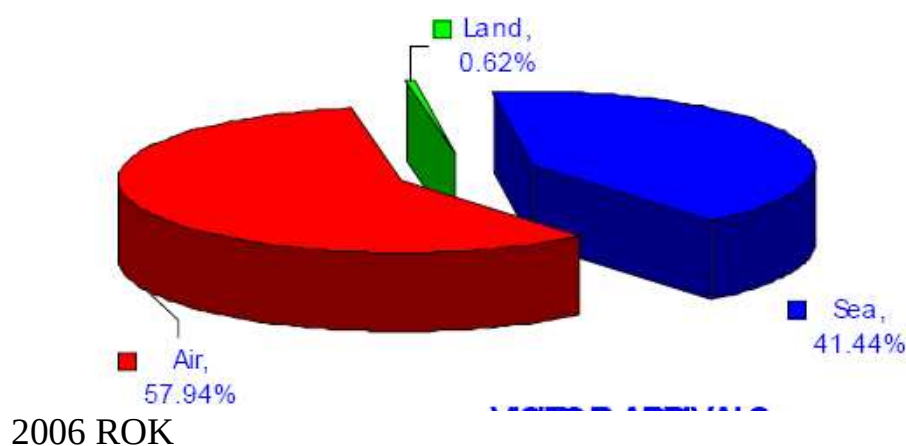
2005 ROK

Turyści przyjeżdżający do Indonezji zdecydowanie częściej wybierają hotel jako miejsce swojego zakwaterowania niż inne obiekty. Udział turystów korzystających z noclegów u rodziny i znajomych jest niewielki, aczkolwiek w roku 2006 zwiększył się niemal dwukrotnie w stosunku do roku 2005. Porównując liczbę osób zakwaterowanych w hotelach w 2006 roku, jest ona nieznacznie niższa niż w roku poprzednim na rzecz innych obiektów noclegowych. Rozwój turystyki w tym kraju pociąga za sobą rozwój innych niż hotele form zakwaterowania. Coraz więcej pojawia się prywatnych kwater, willi do wynajęcia i innych obiektów, w których świadczy się turystom usługi noclegowe. Inne formy zakwaterowania

zaczynają być popularne wśród turystów przyjeżdżających tutaj w celach wypoczynkowych. Turyści biznesowi wybierają hotele międzynarodowych sieci wysokiej klasy, od 3 do 5 gwiazdkowych.

1.10. Zestawienie liczby przyjazdów turystycznych według głównej formy transportu w latach 2005 – 2006.

Znaczne odległości od większości rynków emisyjnych i położenie na wyspach powodują, że wciąż najwięcej turystów, bo ponad połowa przybywa do Indonezji droga powietrzną. Ta forma transportu zyskuje nieznacznie w roku 2006 względem roku 2005 osiągając ponad 50 procent udziału. Drugą drogą dostępu do Indonezji jest morze, co jest oczywiste ze względu na wyspiarski charakter kraju.

Środki komunikacji lądowej są wybierane przez mieszkańców Indonezji do podróży krajowych w obrębie danej wyspy.

1.11. Struktura wydatków turystów w latach 2000 – 2006⁵

TYPE OF EXPENDITURE	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
o Accommodation	21.77	38.19	34.29	41.97	39.32	38.48	45.14
o Food and Beverage	10.96	16.62	16.54	19.24	19.09	19.33	20.01
o Souvenir	8.19	9.71	7.04	6.06	7.82	7.83	6.46
o Shopping	10.36	12.60	14.31	12.32	13.30	12.92	13.01
o Local Transport	4.68	7.83	5.58	4.33	3.73	3.67	4.04
o Local Package Tour	3.27	0.51	2.66	0.67	0.89	0.67	0.61
o Domestic Flight	10.14	2.88	3.69	3.91	3.43	3.40	3.57
o Sightseeing	5.31	2.36	2.38	2.01	2.02	1.84	1.28
o Entertainments	7.66	4.02	5.88	4.91	4.99	4.56	3.34
o Health & Beauty	4.66	0.97	1.13	1.19	1.07	1.10	1.01
o Guide Service	3.83	0.31	0.25	0.54	0.51	0.42	0.31
o Education	3.67	0.08	0.22	0.34	0.27	0.26	0.14
o Others	5.50	3.92	6.02	2.51	3.58	5.52	1.08

Source : Passenger Exit Survey, Department of Culture and Tourism

W strukturze wydatków turystów w Indonezji dominują wydatki na podstawowe potrzeby związane z pobytem, czyli zakwaterowanie i wyżywienie. Znaczący udział mają także wydatki na zakupy w miejscu pobytu i pamiątki. Analizując rozkład wartości wydatków na przestrzeni kilku lat widzimy, że coraz więcej wydaje się na zakwaterowanie, a w roku 2006 wydatki na zakwaterowanie stanowiły prawie połowę budżetu turysty.

Analizując strukturę wydatków na poszczególne cele można zauważyć jak zmienia się aktywność turystów w tym kraju. Na początku tego wieku udział wydatków na zakwaterowanie był niższy na rzecz wydatków na podróże wewnątrz-krajowe przede wszystkim samolotami, zwiedzanie czy rozrywkę. Dane za rok 2006 pokazują, że znaczna ilość turystów pozostaje w jednym hotelu i tutaj spędza czas, najczęściej jest to model 3*S (Sea+Sun,+Sand). Może to wynikać z obawy przed przemieszczaniem się w kraju gdzie ludność muzułmańska stanowi zdecydowaną większość i potencjalnymi zamachami. Pobyt w kurorcie czy jednym hotelu przez cały pobyt daje wrażenie względnego bezpieczeństwa.

Wiedząc, że dominującymi formami turystyki w Indonezji jest turystyka biznesowa i wypoczynkowa należałoby też przeprowadzić analizę wydatków każdego z tych segmentów. Niestety brak danych uniemożliwia mi dokonanie takiej analizy.

Można jedynie dedukować, że w grupie turystów biznesowych dominującym wydatkiem turystycznym będzie wydatek na zakwaterowanie i wyżywienie a mniejszy udział będzie wydatków na typową turystykę i zakupy. Natomiast w grupie turystów przyjeżdżających w celach wypoczynkowo – urlopowych ten rozkład wydatków może się różnić ze względu na różne formy podróżowania, wypoczywania i różne cele turystyczne.

⁵ Źródło: www.bps.go.id

1.12. Zestawienie średniej długości pobytów turystycznych według kraju emisji w latach 2001 – 2006.⁶

unit: days

COUNTRY OF RESIDENCE	2001	2002	2003	2004	2005	2006
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Brunel Darussalam	8.07	6.52	11.51	6.74	6.80	5.21
Malaysia	7.61	6.32	5.79	6.08	5.56	4.61
Philippine	4.57	7.98	10.81	12.06	10.86	7.06
Singapore	4.59	5.04	5.82	4.32	4.98	4.34
Thailand	6.79	7.58	8.66	5.94	6.07	6.64
Hong Kong	6.81	8.07	9.60	7.72	6.35	6.74
India	8.38	11.50	12.47	12.07	9.66	9.00
Japan	7.54	7.90	8.41	8.13	7.76	7.71
Korea, Rep.	6.63	6.72	7.52	8.21	6.21	7.09
Pakistan	10.40	7.00	9.32	7.10	7.71	9.62
Bangladesh	8.50	7.50	8.55	12.56	7.69	4.75
Sri Lanka	6.55	7.09	11.86	6.12	9.17	4.75
Taiwan	7.80	8.02	8.64	7.08	6.26	7.18
China	4.59	8.10	10.44	9.53	6.46	7.29
Saudi Arabia	8.07	13.14	12.38	13.98	12.85	12.17
Austria	13.15	17.63	11.71	19.03	14.66	18.28
Belgium	13.79	18.52	13.75	17.88	15.26	15.06
Denmark	15.16	17.07	15.18	14.73	10.71	8.83
France	14.52	17.79	15.56	15.60	13.93	17.23
Germany	15.80	14.51	14.96	13.97	13.01	14.40
Italy	12.80	12.62	12.82	14.10	12.16	14.70
Netherlands	15.59	19.28	17.94	18.11	15.09	20.45
Spain & Portugal	9.39	12.55	13.08	13.66	12.84	17.22
Sweden	8.55	16.40	15.82	15.88	13.90	12.40
Switzerland	13.76	15.31	17.96	14.84	16.34	13.69
United Kingdom	13.46	12.55	14.27	13.32	11.80	14.04
Finland	12.01	12.33	9.22	12.30	8.35	12.79
Norway	12.66	16.08	16.51	17.16	18.30	9.13
Russia	7.94	13.00	18.73	13.71	11.71	12.78
United State of America	12.20	12.54	13.23	12.40	13.28	12.02
Canada	14.55	13.77	14.81	12.31	11.89	12.36
Central America	10.87	27.50	6.00	8.50	12.67	12.59
South America	10.82	17.38	10.00	13.68	16.05	17.80
Australia	11.05	10.39	11.27	11.06	10.75	12.86
New Zealand	12.94	11.77	10.46	11.01	14.75	14.16
Egypt	17.75	7.67	8.50	4.40	8.13	5.86
Other Country	11.97	10.81	12.18	12.27	11.72	10.51
AVERAGE	10.49	9.79	9.69	9.47	9.05	9.09

Source : Passenger Exit Survey, Department of Culture and Tourism

Długość pobytu turystów zagranicznych w Indonezji zależy od tego, w jakim celu tutaj przyjechali. Wśród turystów przyjeżdżających w celach biznesowych średnia długość pobytu wynosi około tygodnia, czyli od 4 – 8 dni. Z kolei turyści przyjeżdżający tu w celach wypoczynkowych spędzają tutaj ponad 10 dni. Zazwyczaj jest to wartość ok. 14 dni, czyli standardowego pakietu urlopowego. Najdłużej pozostają tutaj mieszkańcy Europy Zachodniej, a wśród nich rekordy długości biją Holendrzy, których średnia długość pobytu wyniosła w 2006 roku 20 dni. Większość podróży Holendrów do Indonezji ma charakter sentymentalny i ci chcą jak najwięcej zobaczyć. Wśród krajów europejskich tylko dwa uzyskują wartość niższą niż 10 dni i są to Norwegia i Dania, co może wynikać z modelu spędzania urlopów przyjeźdzących w tych krajach.

⁶ Źródło: www.bps.go.id

2. RYNEK EMISJI TURYSTYCZNEJ

2.1. W regionie Azji Południowo – Wschodniej

MIĘDZYNARODOWA TURYSTYKA WYJAZDOWA W REGIONIE AZJI POŁUDNIOWO – WSCHODNIEJ (AZJI PACYFIKU).⁷

29 stycznia 2008 roku firma MasterCard opublikowała raport na temat spodziewanego wzrostu w sektorze turystyki wyjazdowej w regionie Azji Południowo-Wschodniej i Pacyfiku w pierwszym półroczu 2008 roku. Raport ten jest optymistycznym założeniem przewidywanych wielkości pomimo niestabilności panującej na rynkach finansowych.

Badania prowadzone dwa razy do roku przez firmę MasterCard Worldwide składają się z sześciomiesięcznych prognoz w międzynarodowej turystyce wyjazdowej dla 12 rynków regionu i badań podróży prywatnych i biznesowych wśród klasy średniej obszarów zurbanizowanych w 13 głównych rynkach Azji Pacyfiku: Australii, Chin, Hong Kongu, Indonezji, Japonii, Korei Południowej, Malezji, Nowej Zelandii, Filipin, Singapuru, Tajwanu i Wietnamu.

Według specjalistów z dziedziny ekonomii wzrost zagranicznych podróży będzie się utrzymywał nadal mimo niepokojów i zmienności na światowych rynkach finansowych dzięki temu, że będzie się utrzymywał ogólny wzrost dochodów ludności i zatrudnienia

Rynkami, na których zgodnie z utrzymującymi się od kilku lat trendami przewiduje się systematyczny wzrost zagranicznych podróży są: Chiny – 12,4%, Australia – 12%, Korea Południowa – 10,8%, Malezja – 6,8%, Nowa Zelandia – 6,5% i Filipiny – 5,9% wzrostu. Przewiduje się, że turyści z regionu dokonają ponad 79,5 miliona podróży w ciągu pierwszych sześciu miesięcy roku. Z tej liczby w ponad ¼ podróży udadzą się turyści z Chin. Szacuje się, że w pierwszej połowie roku więcej turystów z Chin uda się w podróże prywatne i biznesowe, to jest 21,3 miliona wyjazdów w porównaniu do tego samego okresu w roku poprzednim, kiedy to miało miejsce 17,2 miliona wyjazdów.

Ogromną rzeszę turystów wyjeżdżających z Chin stanowić będą przedstawiciele tak zwanej klasy średniej. Ich udział zwiększa się stale wśród mieszkańców dużych aglomeracji takich jak Pekin, Szanghaj czy Guangzhou z oszacowanych 35 milionów w 2006 roku do 100 milionów w roku 2016. To w połączeniu z coraz niższymi kosztami podróży sprawi, że chińscy turyści uformują bardzo wpływową grupę, która wpłynie na przyszłe trendy w przemyśle turystycznym w roku 2008 i kolejnych.

Podane niżej wartości procentowe nie sumują się do 100% ponieważ w badaniach znaczna ilość respondentów mogła podać więcej niż jedną odpowiedź na to samo pytanie.

Autorzy zastosowali podział na podróże prywatne i biznesowe.

⁷ Dane do tego rozdziału są opracowaniem własnym na podstawie raportu firmy MasterCard opublikowanego 29 stycznia 2008 roku. www.asiatraveltips.com

Podróże prywatne w 2007 roku

Region destynacji	Ilość wyjazdów
Azja Pacyfik	79,9%
Europa	32,7%
Ameryka Północna	25%
Japonia	24,3%
Australia	22,3%

W badanym regionie 36,5% respondentów przyznało, że wyjeżdżali zagranicę w ciągu 12 miesięcy 2007 roku. To prawie tyle samo ile w czasie poprzednich dwóch lat. Największą aktywnością w tej dziedzinie wykazali się Singapurczycy – 72,4%, mieszkańcy Hong Kongu – 64,5% i Tajlandczycy – 55,3%.

Obawy przed wyjazdami za granicę budzą następujące kwestie:

- bezpieczeństwo podróży i pobytu – 58,5%
- utrata paszportu – 32,1%
- bariery językowe w komunikacji – 26,5%.

Turyści z badanego regionu najwięcej czasu poświęcają na:

- Zwiedzanie – 57,1%
- Zakupy – 49,6%
- Rozrywka – 42,1%.

Podczas zakupów najwięcej wydają na:

- Odzież – 55,2%
- Pamiątki – 54,6%
- Żywność – 32,9%
- Towary luksusowe (biżuteria, towary markowe) – 24,8%.

Podróże biznesowe w 2007 roku

Turyści biznesowi z regionu Azji Pacyfiku najczęściej wyjeżdżali do:

- Krajów swojego regionu – 87,9% podróży
- Ameryki Północnej – 15,1%
- Europy – 9,1%
- Chin – 31,6%
- Hong Kongu – 17,1%
- Singapuru – 15,5%
- Japonii – 15,5%

Cztery powyższe kraje pozostają kluczowymi destylacjami dla turystów biznesowych, co stwierdzono w 5 poprzednich badaniach.

39,5% turystów biznesowych w regionie stwierdziło, że w ciągu ostatniego roku musieli podróżować częściej niż w roku poprzednim. Około ¼ (24,9%) podróżowała mniej

niż w roku poprzednim, a ilość podróży 45,7% respondentów pozostała na tym samym poziomie.

Linie lotnicze Singapuru (Singapore Airlines) pozostają liniami najczęściej wybieranymi przez turystów biznesowych – 16,7%. Kolejnymi najczęściej wybieranymi liniami są Linie Lotnicze Tajlandii (Thai Airlines) a na kolejnym miejscu są linie lotnicze Chin Air China – 8%.

Turyści biznesowi w regionie preferują zakwaterowanie w cztero gwiazdkowych hotelach międzynarodowych sieci – 32,7%, następnie średniej klasy trzy gwiazdkowych – 25% i pięciogwiazdkowych 21,9%.

Klienci biznesowi jak i podróżujący w celach wypoczynkowych dokonują rezerwacji:

- u agentów turystycznych – 43,6%
- przez Internet – 38,7%
- inne, czyli poprzez znajomych, przyjaciół, rodzinę – 37,2%

Ostatnia forma dokonywania rezerwacji jest też kluczowym źródłem informacji na temat miejsca wyjazdu i decyduje o podjęciu podróży.

PROFILE TURYSTÓW BIZNESOWYCH I PRYWATNYCH

Profile turystów wyjeżdżających w celach prywatnych pokazują, że udział kobiet i mężczyzn w tej kategorii jest niemal równomierny.

37% badanych kobiet w ciągu 12 poprzedzających miesięcy podróżowało prywatnie za granicę w porównaniu z 36% prywatnych podróży mężczyzn.

Z tych badanych:

- w wieku 30 lat i poniżej było 37%
- w wieku 31- 45 lat - 38%
- w wieku 46 – 55 lat - 34%
- w wieku powyżej 55 lat - 35%

Podróże biznesowe pozostają wciąż zdominowane przez mężczyzn.

W 2007 roku 22% badanych mężczyzn odbyło podróże biznesowe, w porównaniu do 14% kobiet podróżujących w tym samym celu.

Z tych badanych:

- w wieku 30 lat i poniżej – 17%
- w wieku 31 – 45 lat – 21%
- w wieku 46 – 55 lat 21%
- w wieku powyżej 55 lat – 12%.

2. 2. Zagraniczna turystyka wyjazdowa mieszkańców Indonezji.

Ze względu na ubogie oficjalne statystyki i publikacje na temat turystyki wyjazdowej w poniższym rozdziale oprócz oficjalnych danych zaprezentowane są wyniki dwóch badań na temat turystyki wyjazdowej z Indonezji.

2.2.1. Oficjalne statystyki dotyczące liczby wyjazdów zagranicznych i wydatków na turystykę wyjazdową.

Z oficjalnych statystyk dotyczących turystyki wyjazdowej Indonezji znaleziono poniższe zestawienia.

LICZBA WYJAZDÓW ZAGRANICZNYCH W LATACH 2003 – 2006 W ZESTAWIENIU WYDATKAMI I ŚREDNIĄ ŁUGOŚCIĄ POBYTU.

YEAR	OUTBOUND	AVERAGE EXPENDITURE PER PERSON (US\$)		AVERAGE LENGTH OF STAY	TOURISM
		PER VISIT	PER DAYS		
2003	3.769.000	915,55	82,33	11,12	3.450,49
2004	4.270.000	859,81	77,88	11,04	3.671,50
2005	4.806.000	683,78	83,90	8,15	3.286,40
2006	5.040.499	777,71	100,87	7,71	3.920,05

Źródło: The Center of Research and Tourism Development in 2006

Powyższe zestawienie dowodzi, że aktywność turystyczna Indonezyjczyków się zwiększa z roku na rok, co obrazuje liczba zagranicznych wyjazdów turystycznych systematycznie się zwiększająca. W zagranicznej turystyce wyjazdowej dominują wyjazdy w celach turystycznych. Od roku 2003 zmniejsza się średnia długość pobytu za granicą, co może wynikać z charakteru wyjazdów. Zmniejsza się liczba wyjazdów typowo wypoczynkowych na rzecz wyjazdów o charakterze biznesowym, które w swojej naturze są krótsze niż typowy wyjazd wypoczynkowy. Istnieje dysproporcja pomiędzy wielkością wydatków na wizytę a tych na dzień. Średnie wydatki na wizytę spadają systematycznie z roku na rok, a równocześnie zwiększają się wydatki dzienne. To jest też wynik zmian w charakterze wyjazdów.

STRUKTURA WYDATKÓW NA TURYSTYKĘ WYJAZDOWĄ W LATACH 2006 – 2005 (w wartościach procentowych)

NO	KINDS OF EXPENDITURE	2006 (%)	2005 (%)
1	Accommodation	31,87	33,87
2	Food and Beverage	15,10	14,24
3	Local Transportation	6,35	6,01
4	Shopping /Souvenir	31,04	29,90
5	Study and Course	3,39	4,95
6	Health	9,36	8,57
7	Others	2,89	2,46
TOTAL		100,00	100,00

Źródło : The Center of Research Development for Tourism in 2006

W strukturze wydatków na turystykę wyjazdową największy udział mają wydatki na zakwaterowanie i zakupy, wydatki na wyżywienie zajmują trzecią pozycję. Porównując lata 2005 i 2006 o 2% zmniejszył się udział wydatków na zakwaterowanie, a zwiększył się udział wydatków na wyżywienie i zakupy. Znaczącą pozycję zajmują wydatki zdrowotne i lokalny transport w miejscach docelowych, ale te mają już dużo mniejszy udział w ogólnych wydatkach.

Według najnowszych informacji zwiększająca się oferta lotów z międzynarodowych portów lotniczych w Indonezji do takich miejsc jak Malezja, Chiny, Singapur czy Hong Kong w połączeniu ze zmniejszeniem opłat lotniskowych była głównym czynnikiem wzrostu liczby wyjazdów zagranicznych w roku 2006. Warto zaznaczyć, że lokalne władze jak i krajowe podjęły starania, by pobudzić aktywność turystyczną obywateli. W tym celu zwiększono liczbę świąt państwowych, by w ten sposób zachęcić ludność do podejmowania podróży zagranicznych.

2.2.2. Wyniki badań nad zagraniczną turystyką wyjazdową Indonezyjczyków z 2004 r.⁸

Ogólne informacje:

Termin badania: maj – czerwiec 2004 roku

Respondenci: 4000 respondentów badanych w 11 głównych portach wyjazdowych z kraju

Technika badania: ankieta i wywiad bezpośredni

Wyniki badań:

Grupa wiekowa:

- Poniżej 25 lat – 18,24%
- 25 – 54 – 72,87%
- powyżej 54 lat – 8,89%

Grupa zawodowa:

- pracownicy - 23,78%
- studenci – 20,41%
- gospodynie domowe – 21,07%
- emeryci – 16,86%
- kadra kierownicza – 20,43%
- pozostali – 8,99%

Kraje docelowe:

- ASEAN – 71,03% (głównie Singapur i Malezja)
- Europa – 11,56%
- Inne kraje azjatyckie – 7,27%
- Ameryka – 4,63%
- Australia i Oceania – 3,7%
- Pozostałe kraje – 1,78%

Cel wyjazdów:

- Wypoczynek – 41,53%
- Biznes – 18,37%
- Odwiedziny rodziny i znajomych – 15,16%
- Zdrowotne – 7,68%
- Studia – 5,66%
- MICE – 4,28%
- Pozostałe – 7,25%

Średnia długość pobytu:

- Rok 2003 – 11,12 dni
- Rok 2004 – 11,04 dnia

⁸ Źródło: opracowanie własne na podstawie raportu „2004 Outbound Survey Summaries” na www.budpar.go.id

Z czego:

- 1 – 3 dni: 26,58 %
- 4 – 7 dni: 40,60%
- 2 tygodnie i dłużej: 18%

Wydatki:

- 2003 rok:
 - o na wyjazd – 915,55 USD
 - o na dzień – 82,33 USD
- 2004 rok
 - o na wyjazd – 859,81 USD
 - o na dzień – 77,88 USD
 - o zakupy – 36% wydatków
 - o zakwaterowanie – 29,29% wydatków
 - o wyżywienie – 14,63%
 - o lekarstwa/opieka medyczna – 6,29%

Preferowane linie lotnicze:

- Zagraniczne – 62,7%
- Krajowe – 37,3%

Produkty najczęściej kupowane:

- Odzież – 39,17%
- Akcesoria – 27,56%
- Elektronika – 12,77%
- Ceramika – 5,43%

Częstotliwość wyjazdów:

- Ponowne wyjazdy – 71,10%
- Pierwsze podróże – 28,90%
- Średnia ilość krajowych prowincji odwiedzonych w życiu: 2 – 4 prowincje

2.2.3. Prognozy firmy MasterCard wobec zagranicznej turystyki wyjazdowej mieszkańców Indonezji na rok 2008.

Firma MasterCard 29 stycznia 2008 roku opublikowała kolejny raport związany z turystyką w regionie Azji Pacyfiku. Poniższy raport dotyczy prognoz na pierwszą połowę 2008 roku. Przewiduje się stały wzrost wyjazdów pomimo niepewności na rynkach finansowych.⁹

Przewiduje się, że roczny wzrost w wyjazdach zagranicznych w wartości 4,8% w porównaniu w rokiem 2007, co daje liczbę 2,2 wyjazdów zagranicznych w pierwszej połowie 2008 roku.

Prognozy dotyczące wyjazdów w celach prywatnych (wypoczynkowe i inne niż biznesowe).

Głównymi źródłami informacji dla planujących wyjazd będą:

- Agenci turystyczni – 56,5%
- Informacje prywatne od znajomych i rodziny – 40,6%
- Internet – 39,1%

Najważniejszymi aspektami brany pod uwagę w planowaniu wyjazdów będą:

- Bezpieczeństwo – 69,6%
- Niebezpieczeństwo utraty paszportu – 50,7%
- Niebezpieczeństwo zagubienia bagażu – 40,6%

Głównymi działaniami podczas wyjazdów będzie:

- Rozrywka – 63,8%
- Zakupy – 49,3%
- Wypoczynek – 37,7%

Głównymi obiektami zainteresowania podczas zakupów będą:

- Lokalne rękodzieło, pamiątki – 69,6%
- Odzież – 65,2%
- Towary luksusowe, biżuteria, wyroby markowe – 37,7%

Ulubionym miejscem destynacji turystycznej Indonezyjczyków będzie Singapur, gdzie wyjedzie 52,2% ogółu wyjeżdżających.

Prognozy dotyczące wyjazdów w celach biznesowych:

Głównymi destynacjami turystów biznesowych będą:

- Singapur – 51%
- Malezja – 33,3%
- Hong Kong – 21,6%

⁹ Opracowanie własne na podstawie raportu „MasterCard Worldwide Index of Travel Highlights for Hong Kong and Indonesia na www.asiatraveltips.com

39,2% podróżujących w celach biznesowych skorzysta z usług firmowych działów turystyki w planowaniu podróży zagranicznych.

Najbardziej preferowanymi liniami lotniczymi będą:

- Garuda Indonesian Airways – 43,1%
- Singapore Airlines – 25,5%
- Cathay Pacific – 5,9%

W kwestii zakwaterowania przeważają hotele

- W wysokim standardzie (pięciogwiazdkowe), z których skorzysta 31,4% turystów biznesowych
- Hotele średniej klasy (trzy gwiazdkowe) – 25,5%
- Cztery gwiazdkowe hotele międzynarodowych sieci – 21,6%

4. PROFILE TURYSTÓW Z 6 GŁÓWNYCH KRAJÓW GENERUJĄCYCH¹⁰

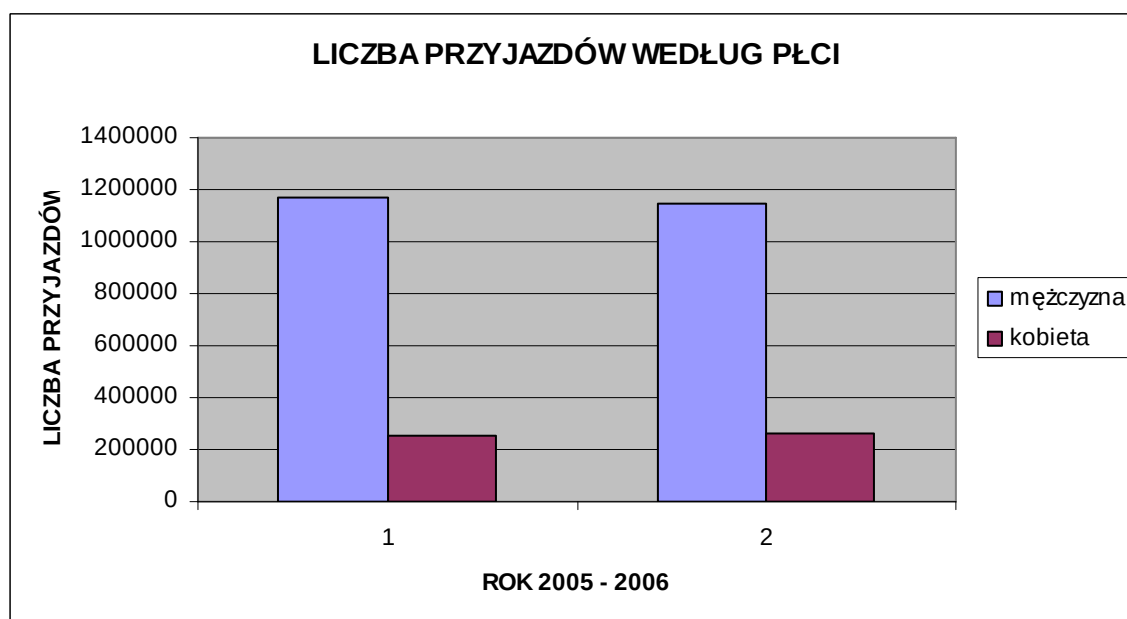
Poniższe zestawienia przedstawiają profile turystów z 6 głównych krajów emisyjnych według następujących kryteriów:

- Płeć
- Wiek
- Status zawodowy
- Cel przyjazdu
- Rodzaj zakwaterowania
- Środek transportu
- Średnia długość pobytu

Przedstawione profile opierają się na danych za rok 2005 i 2005.

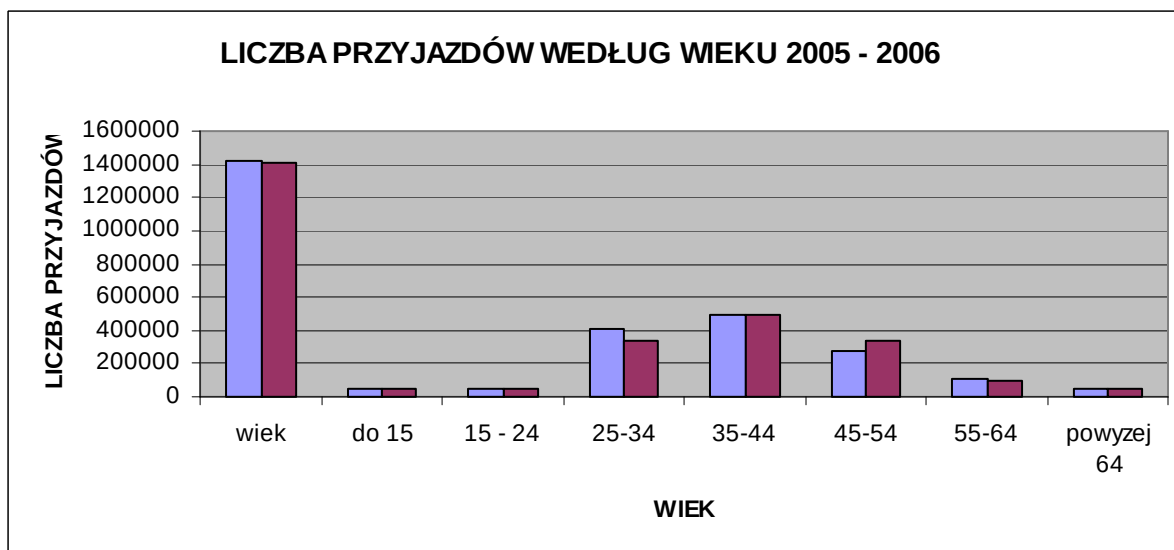
Średnie wydatki na dzień i na wizytę podano w USD.

4.1. Profil turysty singapurskiego

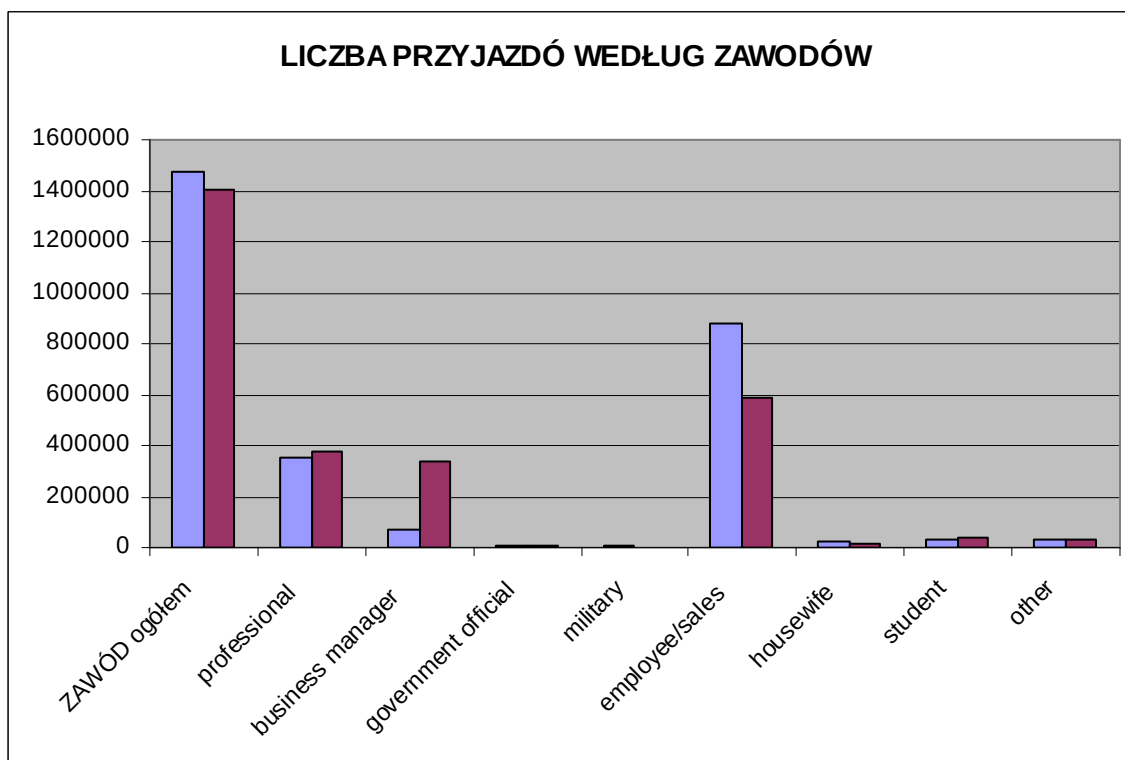

Singapur jest głównym partnerem handlowym Indonezji i równocześnie głównym krajem emitującym turystyki przyjazdowej do Indonezji. Fakt, że turystyka biznesowa jest zdominowana przez mężczyzn wyjaśnia tak duże dysproporcje w różnicach płci singapurskich turystów.

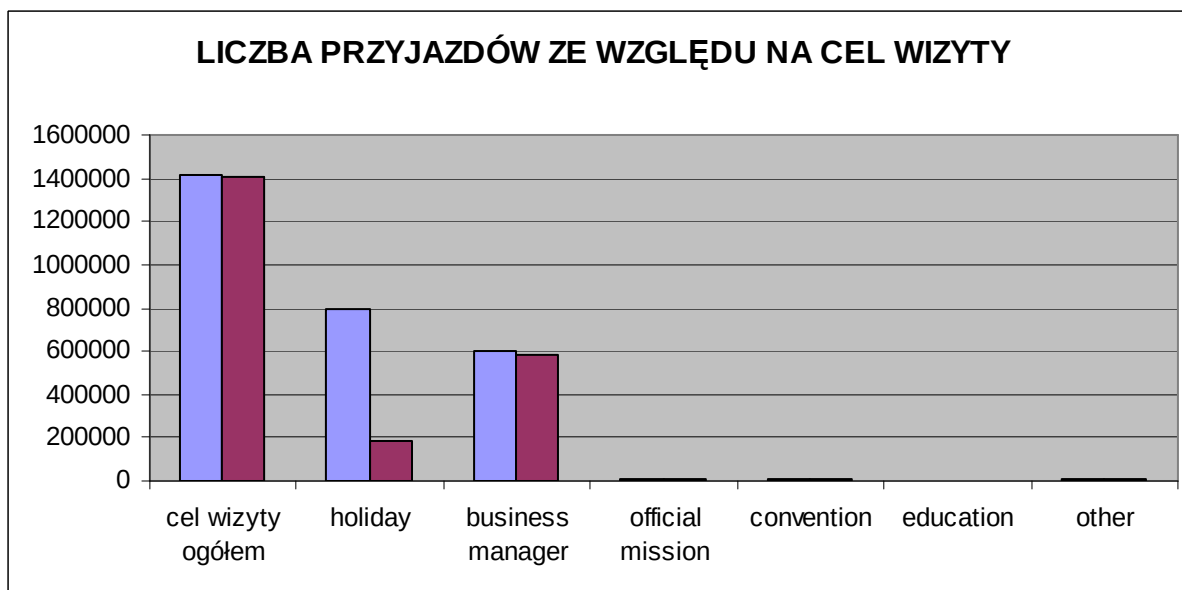
¹⁰ Opracowania własne na podstawie danych na: www.budpar.go.id

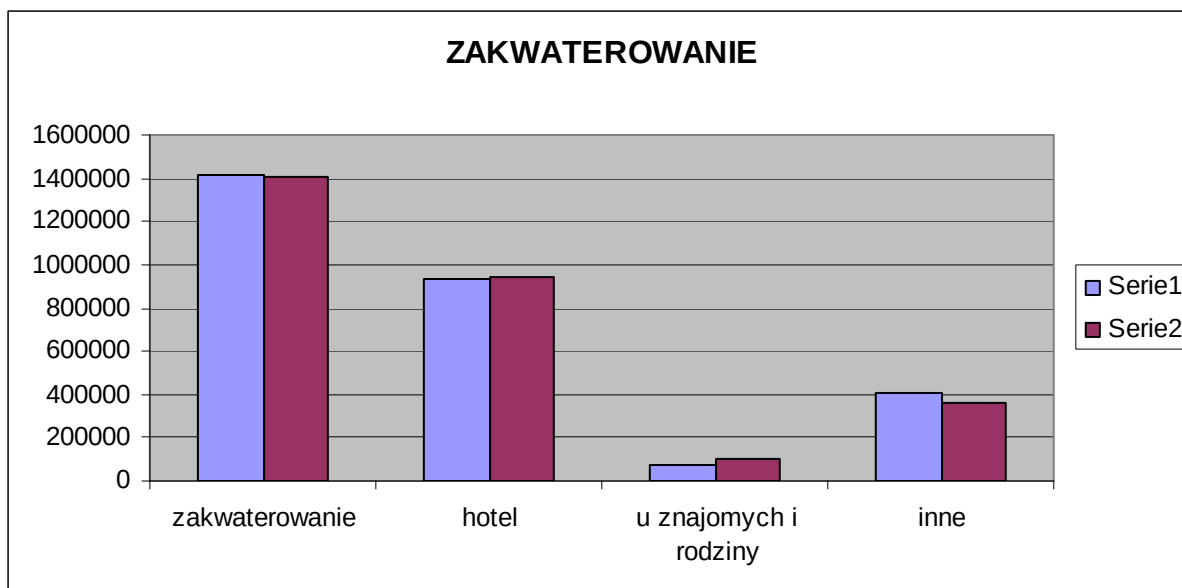
Wśród turystów z Singapuru, tak samo jak z pozostałych krajów, dominującą liczbę turystów stanowią ci w przedziale wiekowym 25 – 54. W tym przypadku bardziej zawężony przedział 35 – 44 wykazuje największy udział. W roku 2006 nieznacznie zmniejszyła się liczba turystów w wieku 25 – 34 lata w stosunku do liczby z roku 2005. W pozostałych przedziałach wartości relacje między wartościami lat 2005 i 2006 są w miarę umiarkowane. Nie zauważa się żadnych gwałtownych zmian.

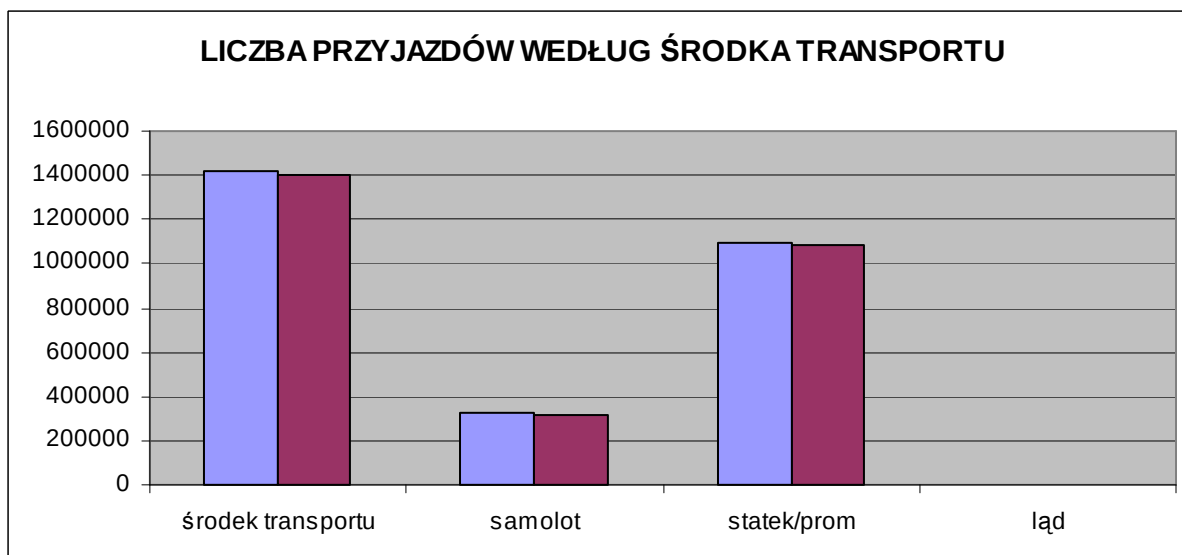
Wśród grup zawodowych z Singapuru najwięcej turystów pochodzi to pracownicy szczebla kierowniczego, którzy dysponują większymi zasobami środków finansowych oraz przyjeżdżają w celach biznesowych.

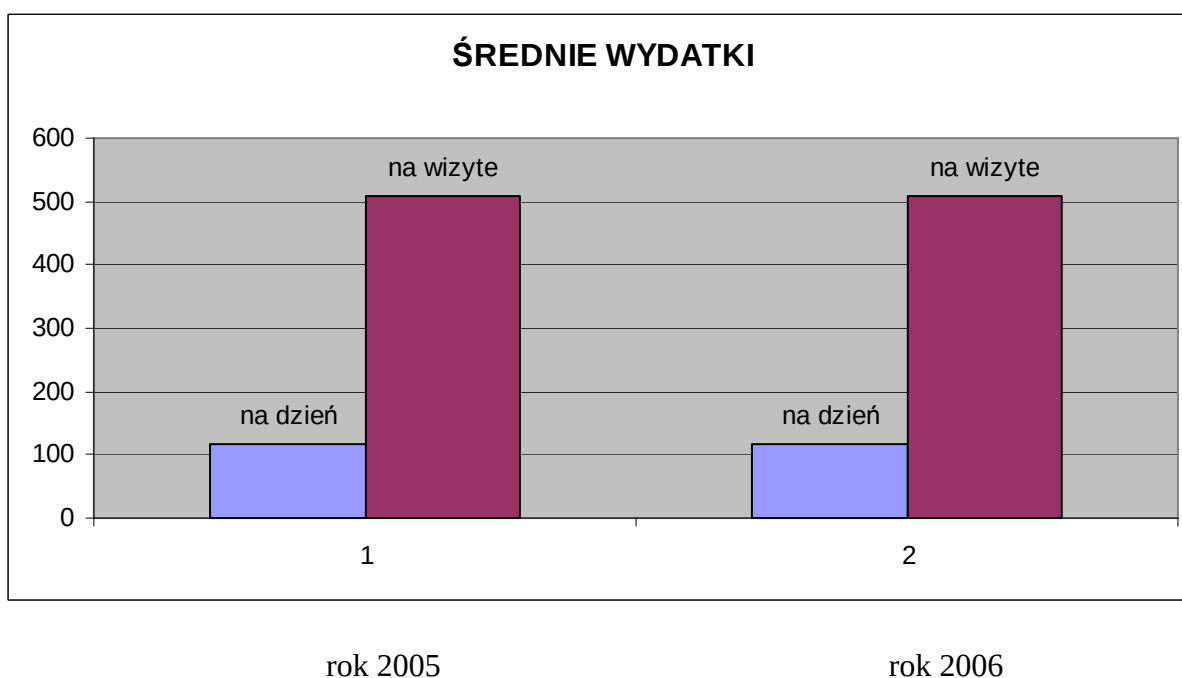
Wśród turystów z Singapuru dominuje cel wypoczynkowy i biznesowy. Wśród przyjazdów w celach wypoczynkowych w roku 2006 zanotowano gwałtowny spadek liczby przyjazdów w stosunku do roku 2005.

Wśród form zakwaterowania turysta singapurski zdecydowanie wybiera hotel. Liczba Singapurczyków wybierających tą formę nieznacznie wzrosła w 2006 roku w stosunku do roku poprzedniego, nieznacznie zwiększyła się liczba nocujących u rodziny i znajomych a spadła liczba nocujących w innych miejscach zakwaterowania.

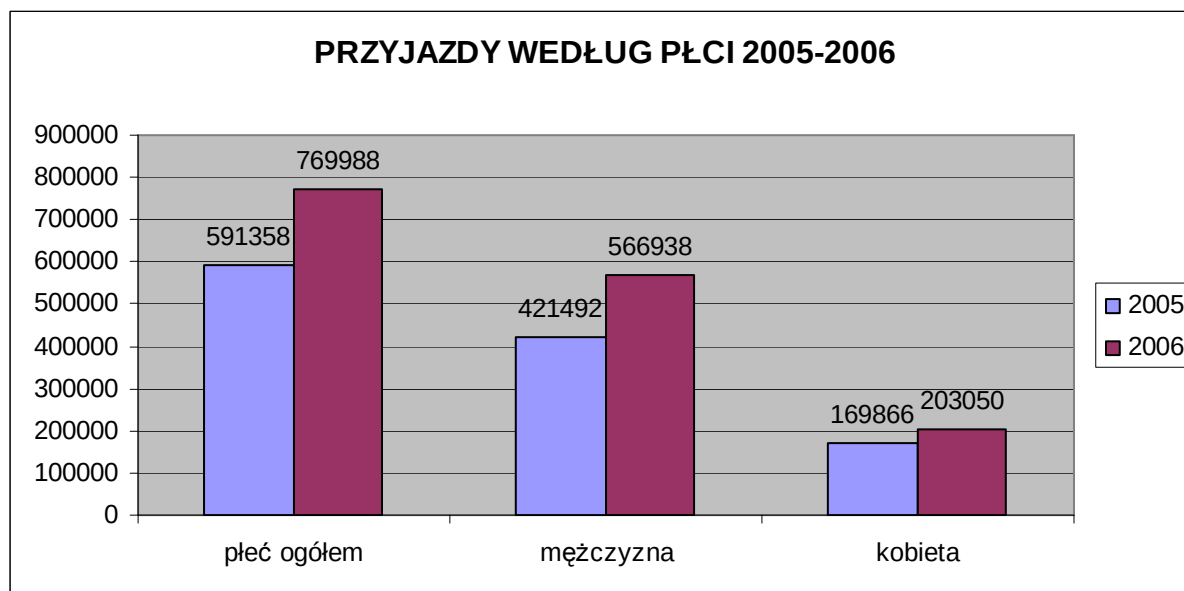
Liczba przybywających drogą morską prawie czterokrotnie przewyższa liczbę przybywających drogą powietrzną.

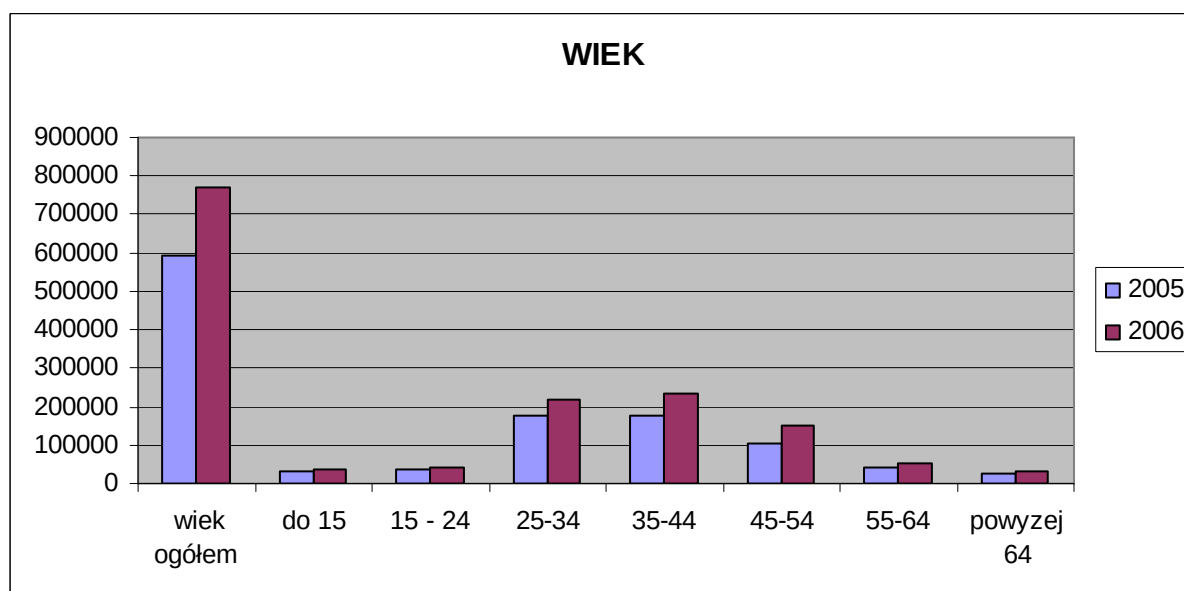
Średnie wydatki turysty singapurskiego w roku 2006 pozostały niemal na takim samym poziomie jak w roku poprzednim, zarówno na dzień jak i na całą wizytę.

Średnia długość pobytu turysty z Singapuru wyniosła w 2005 roku – 4,98 dnia a w 2006 roku – 4,34.

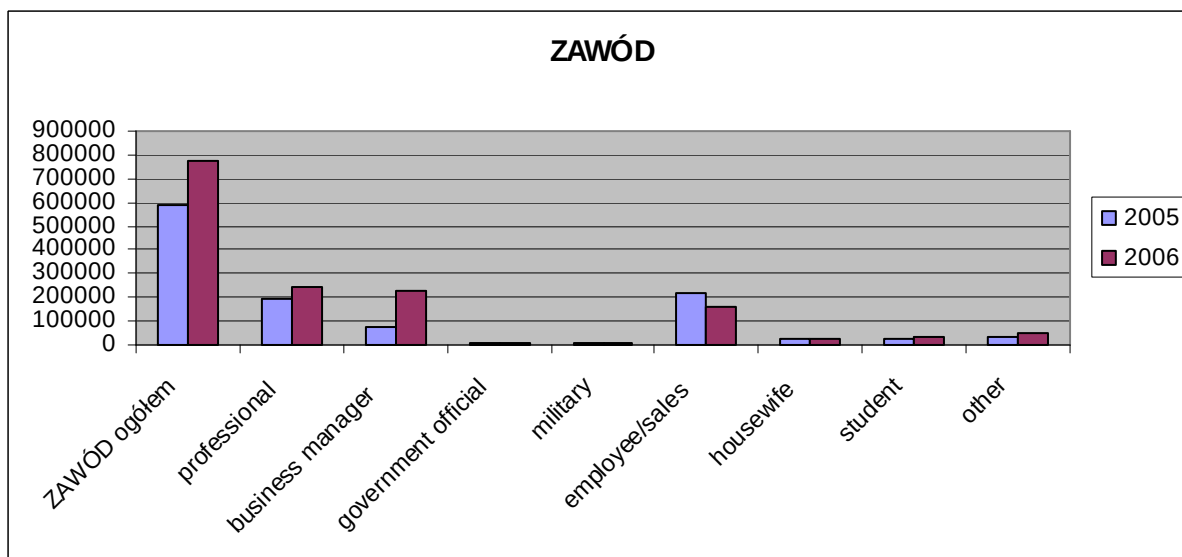
4.2. Profil turysty malajskiego.

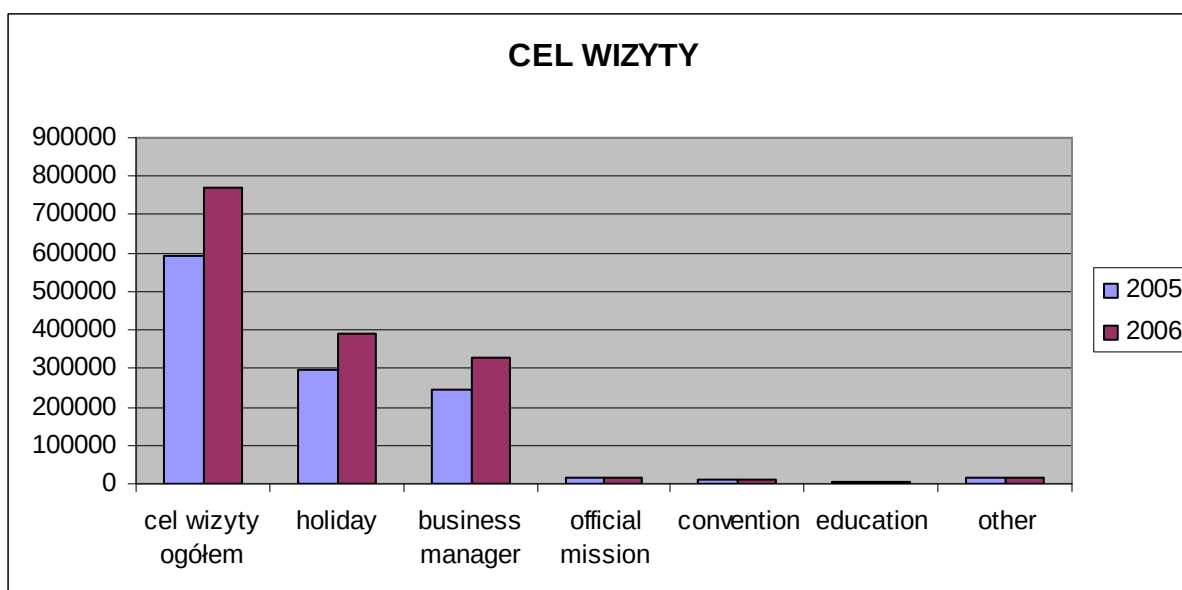
Struktura płci w przypadku Malezji wygląda podobnie jak w przypadku Singapuru. To znaczy mężczyźni dominują w ogólnej liczbie turystów przyjeżdżających z Malezji. Wiąże się to z przesłankami między innymi kulturowymi.

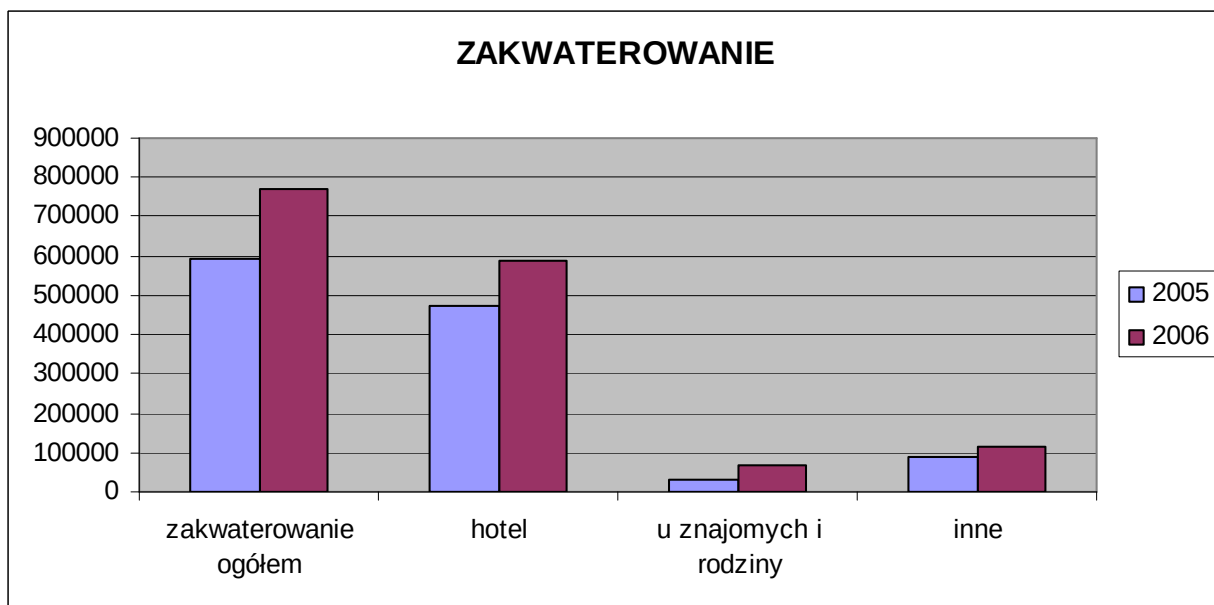
Podobnie jak w przypadku Singapuru, grupą wiekową dominującą wśród turystów z Malezji jest wiek 25 – 54 lata.

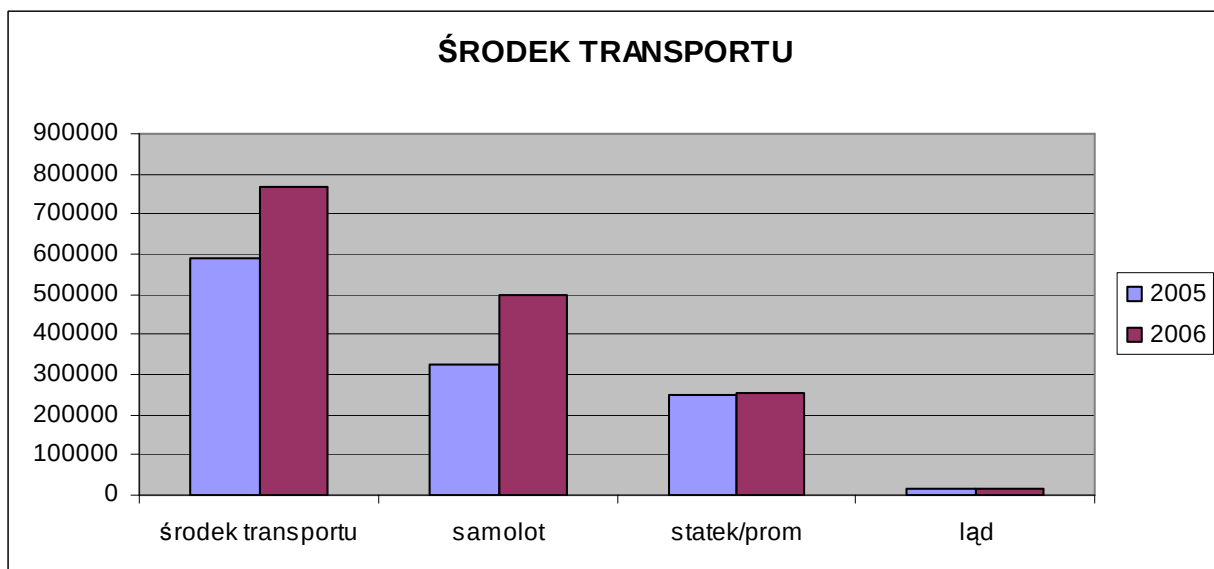
Struktura zawodowa Malezyjczyków przyjeżdżających do Indonezji wygląda podobnie jak w przypadku Singapuru. Dominują pracownicy biznesu, przedstawiciele handlowi, kierownicy.

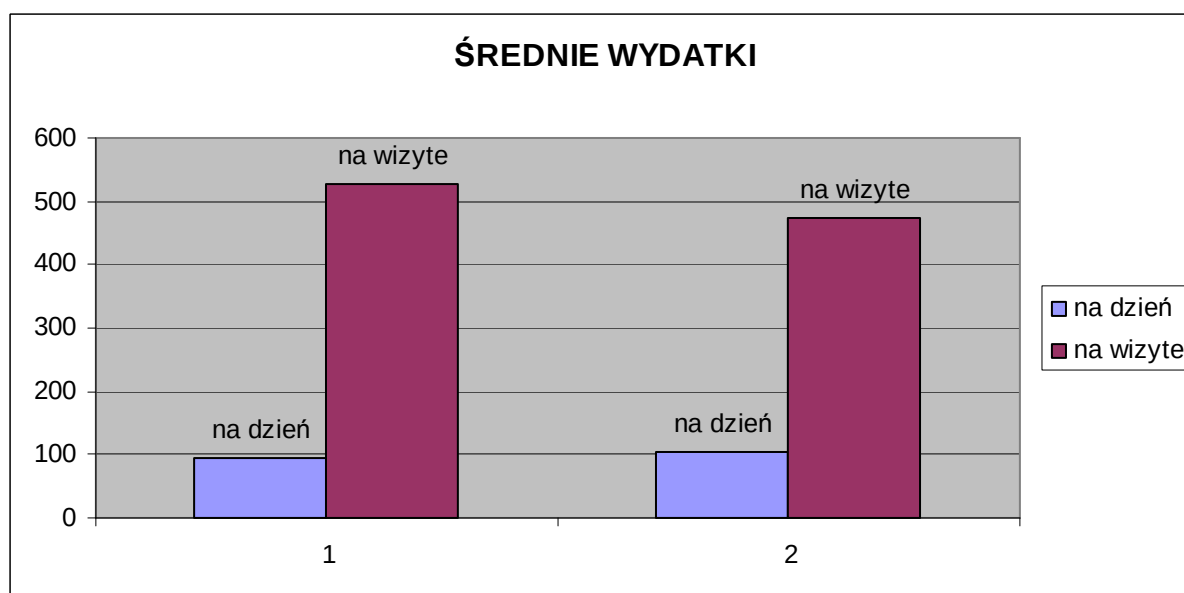
W roku 2006 zwiększyła się liczba Malezyjczyków przyjeżdżających zarówno w celach wypoczynkowych jak i biznesowych. Wzrost ten wynika z między innymi coraz lepszych stosunków handlowych pomiędzy Indonezją i Malezją. Pozostałe cele mają znaczenie marginalne.

W kwestii zakwaterowania turyści z Malezji zdecydowanie bardziej preferują hotele. Zainteresowanie innymi formami zakwaterowania powoli rośnie, tak samo jak liczba noclegów u rodziny i znajomych.

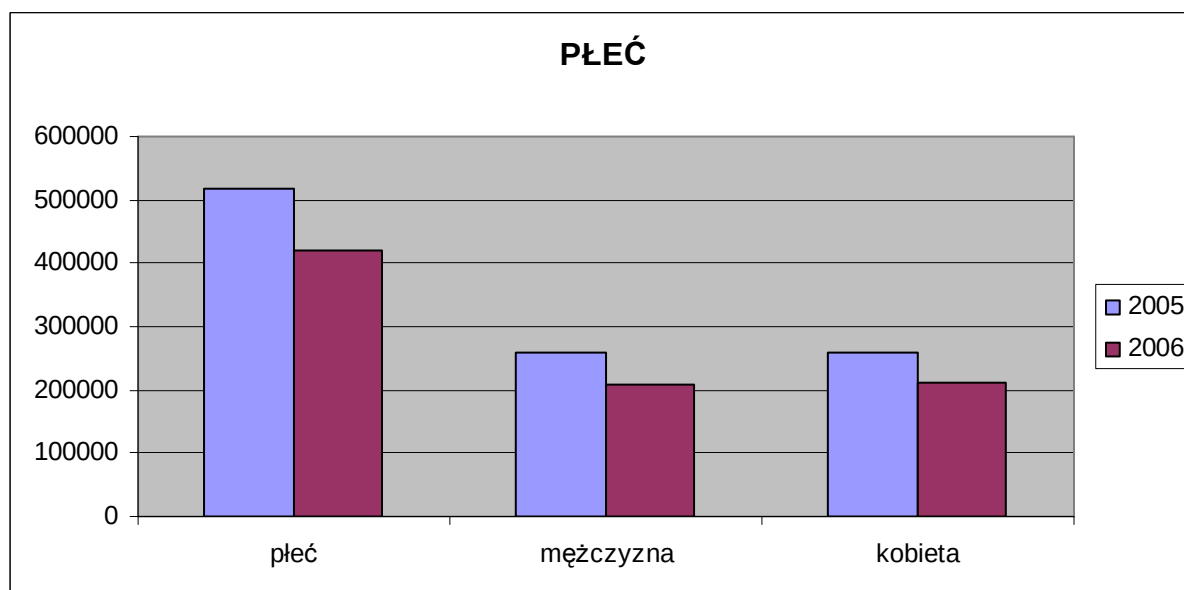
Malezyjczycy w przeciwieństwie do Singapurczyków częściej wybierają drogę powietrzną niż morską, chociaż udział morskiego transportu osobowego też jest znaczny.

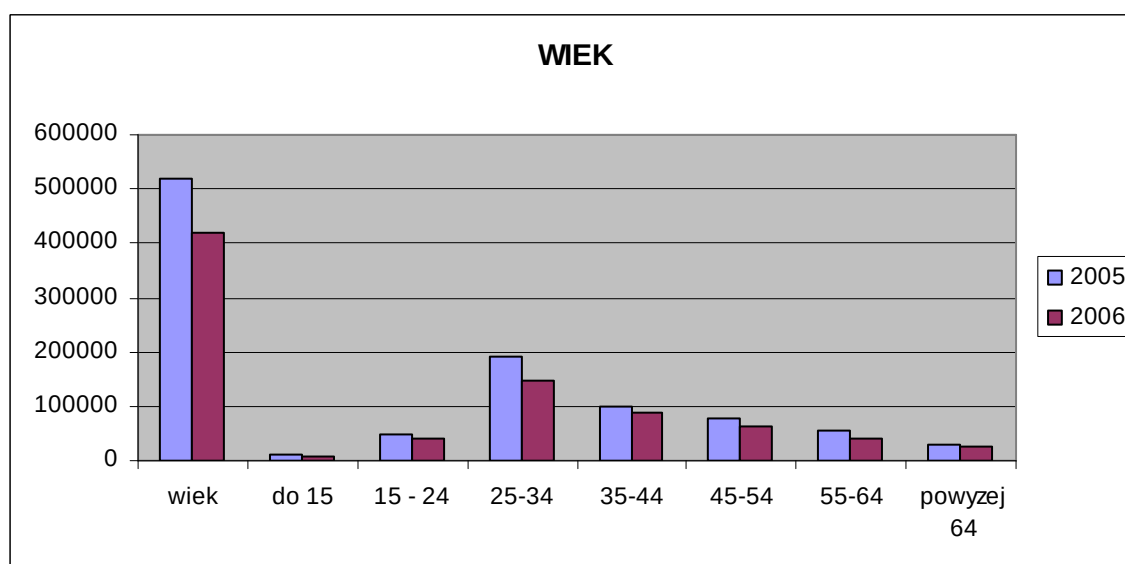
Średnie wydatki na wizytę spadły w roku 2006 w porównaniu z rokiem 2005 o 50 USD. Natomiast zanotowano nieznaczny wzrost wydatków dziennych.

Średnia długość pobytu turysty malajskiego w 205 roku wyniosła 5,56 dnia a w 2006 roku 4,61 dnia.

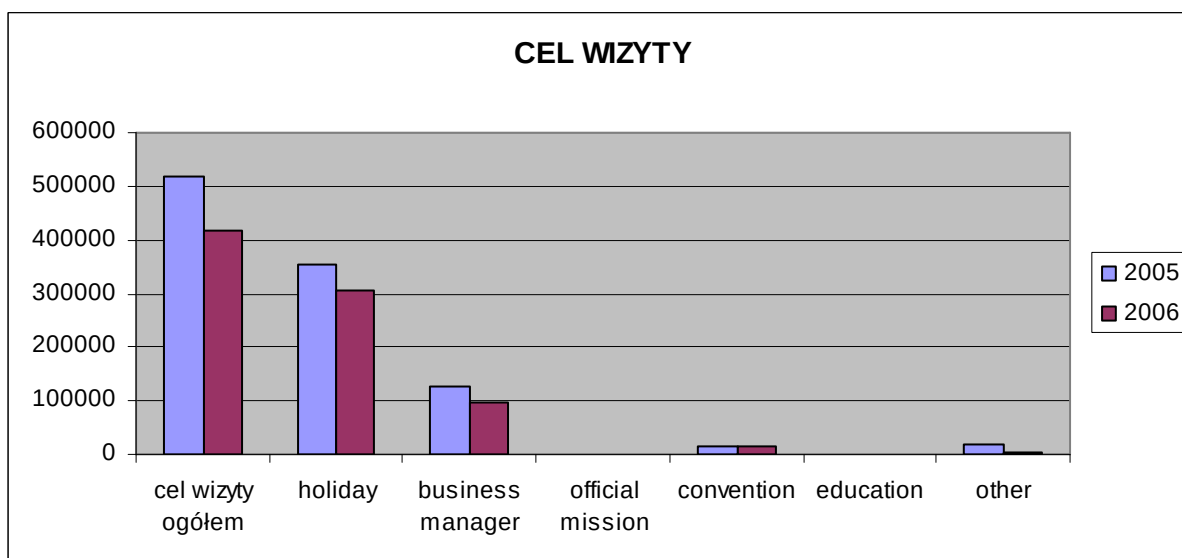
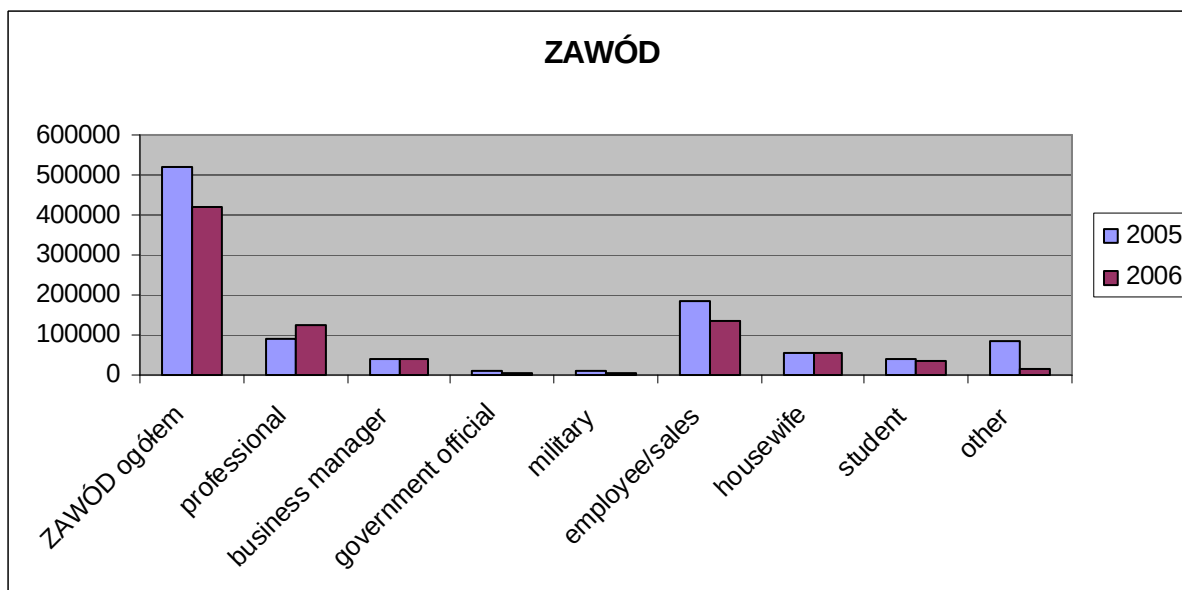
4.3. Profil turysty japońskiego.

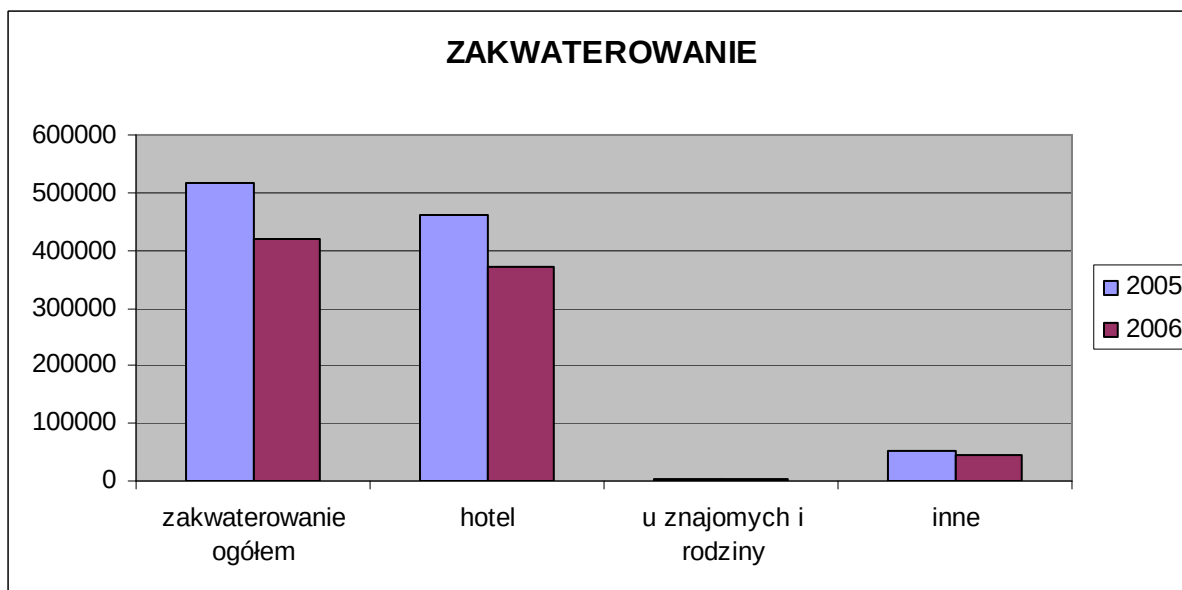
Struktura płci turysty z Japonii nie wykazuje tak dużych dysproporcji jak w przypadku powyższych dwóch krajów. Nieznaczna przewaga mężczyzn wynika z faktu, iż turystyka biznesowa jest zdominowana przez mężczyzn.

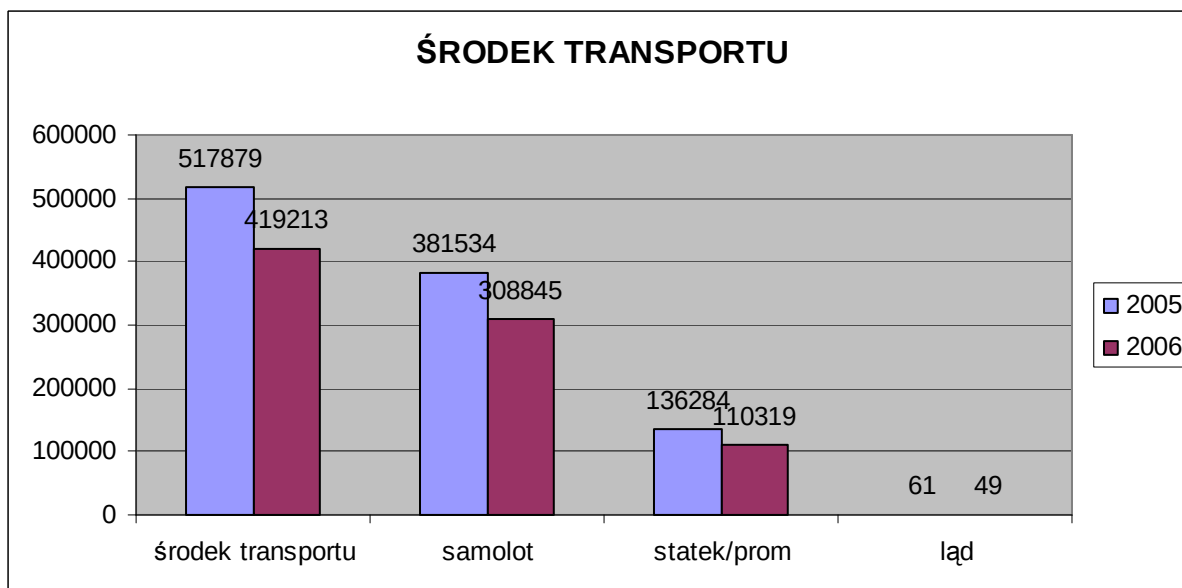
W strukturze wiekowej widać wyraźną dominację przedziału 25 – 34 lata, któremu nieznacznie ustępują dwa kolejne przedziały wiekowe 35 – 44 i 45 – 54. Turyści w starszym wieku są bardziej widoczni niż w przypadku poprzednich dwóch krajów.

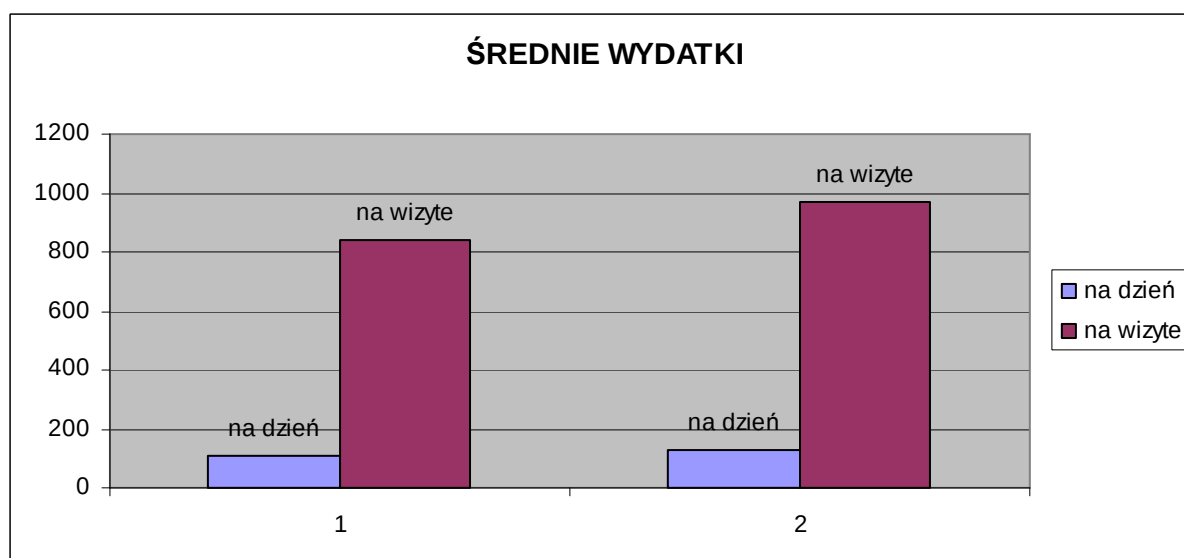
Wśród przyjazdów turystycznych z Japonii dominują przyjazdy w celach wypoczynkowych i niemal o połowę przewyższają liczbę przyjazdów w celach biznesowych. W obu tych kategoriach w roku 2006 zanotowano spadek liczby przyjazdów.

W kwestii zakwaterowania hotele pełnią decydującą rolę. Chociaż liczba Japończyków zakwaterowanych w hotelach w roku 2006 spadła wyraźnie w stosunku do roku poprzedniego. Spadek liczby zakwaterowanych w innych obiektach jest nieznaczny.

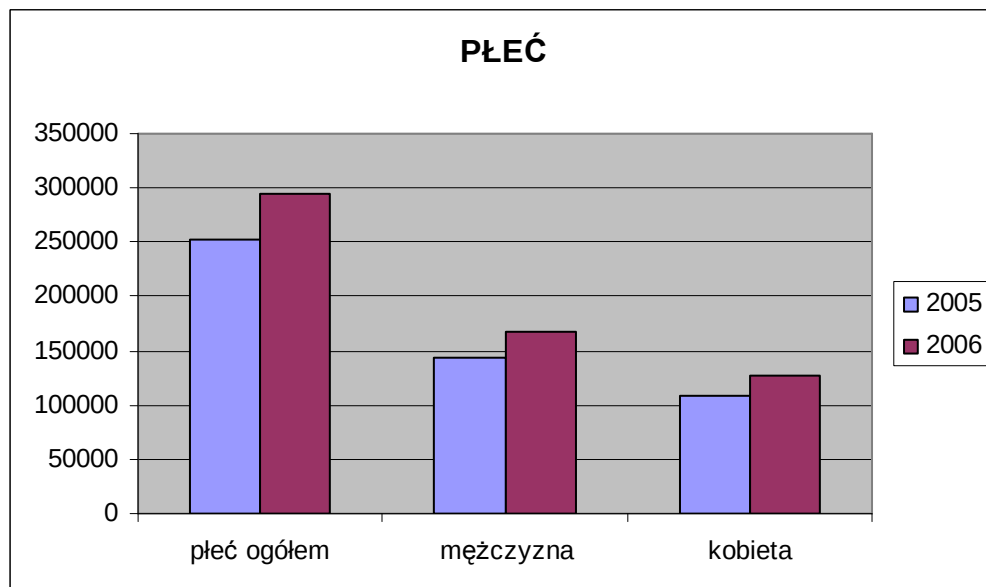
Japończycy przybywają do Indonezji drogą powietrzną. W roku 2006 zanotowano spadek przyjazdów tą drogą transportu, mniejszy spadek zanotowała droga morska.

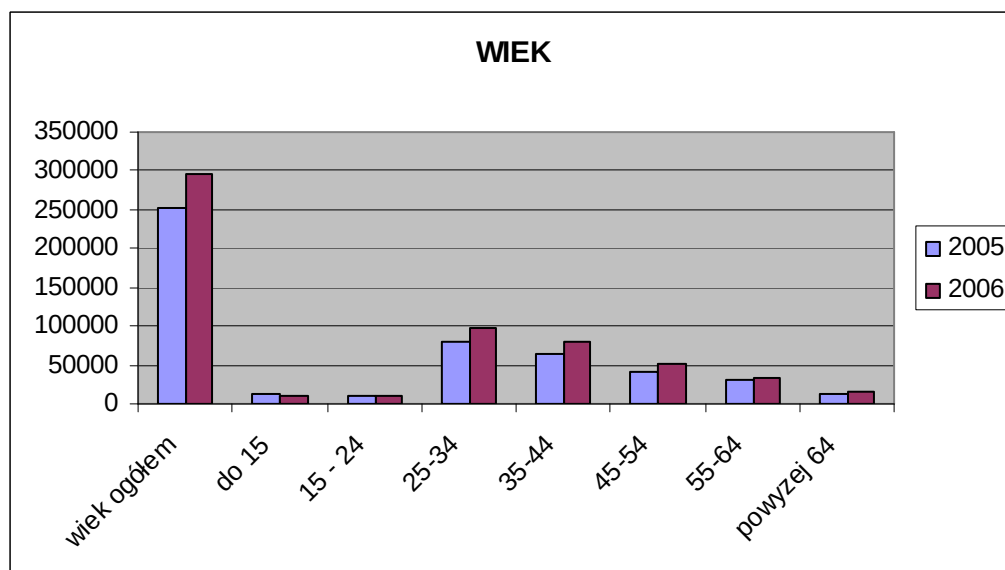
Wydatki turysty Japońskiego na wizytę w roku 2006 były wyższe niż w roku poprzednim.

Średnia długość pobytu turysty z Japonia w 2005 roku wyniosła 7,76 dnia a w 2006 roku 7,71 dnia.

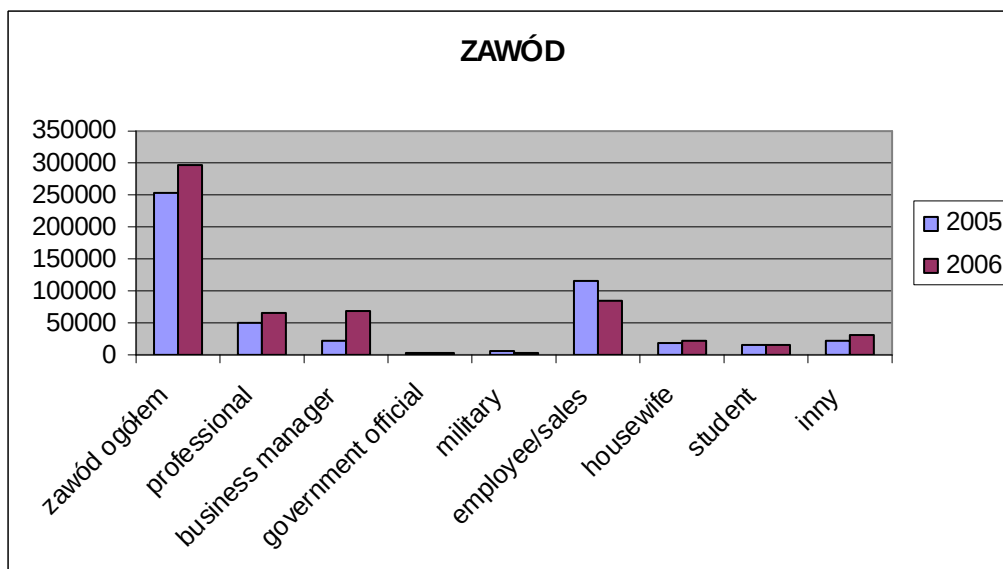
4.4. Profil turysty południowo koreańskiego

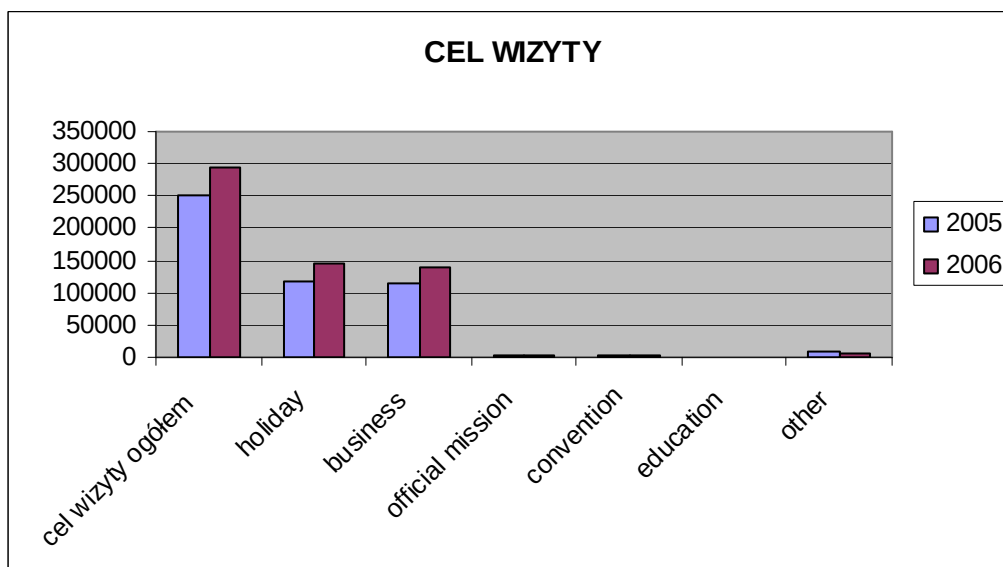
Podobnie jak w przypadku Japonii nie ma dużych dysproporcji w liczbie kobiet i mężczyzn przyjeżdżających do Indonezji z Korei Południowej. W roku 2006 liczba kobiet przyjeżdżających uległa zwiększeniu.

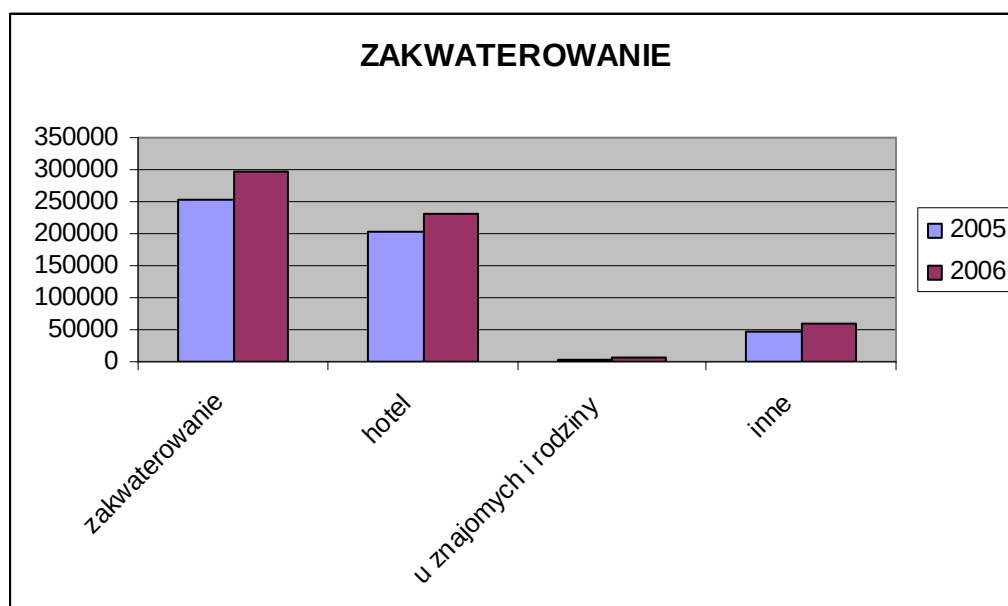
Struktura wiekowa turystów z Korei Południowej jest podobna do struktury wiekowej pozostałych profili turystów.

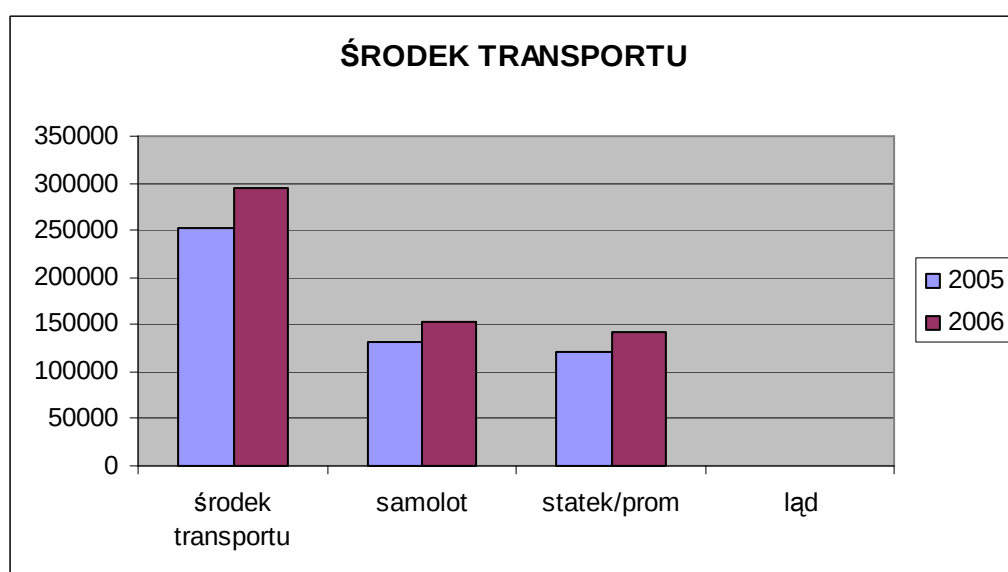
Rok 2006 w strukturze zatrudnienia turystów z Korei odnotowuje wzrost liczby przyjazdów specjalistów i kierowników wyższego szczebla.

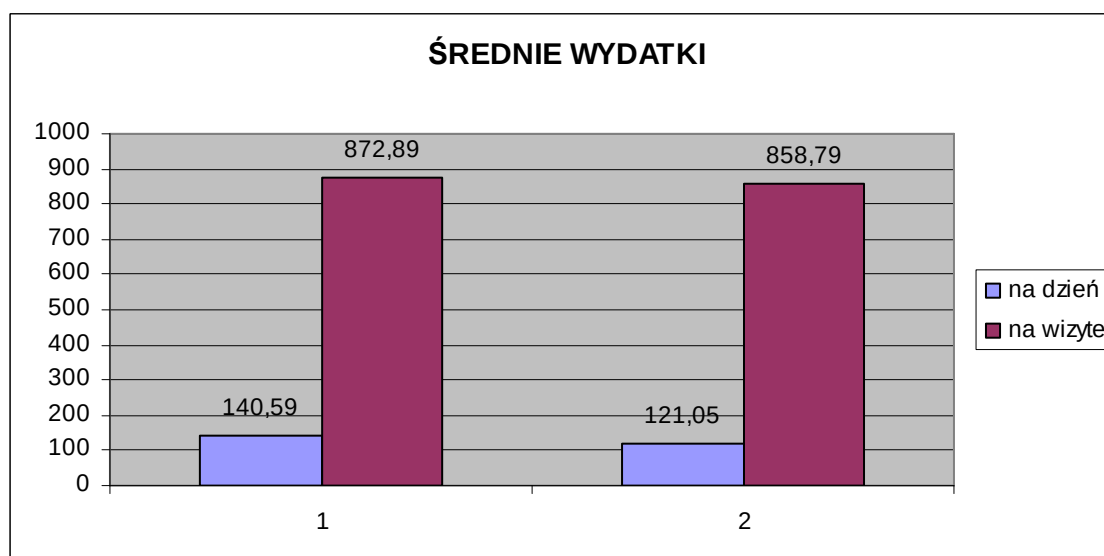
Wśród celów przyjazdów dominują przyjazdy wypoczynkowe i biznesowe. W obydwu tych kategoriach rok 2006 zanotował nieznaczny wzrost przyjazdów. Pozostałe cele mają znaczenie marginalne.

W przypadku turystów koreańskich najczęściej wybieranym rodzajem zakwaterowania pozostaje hotel. Nieznacznie wzrosło zainteresowanie innymi formami zakwaterowania.

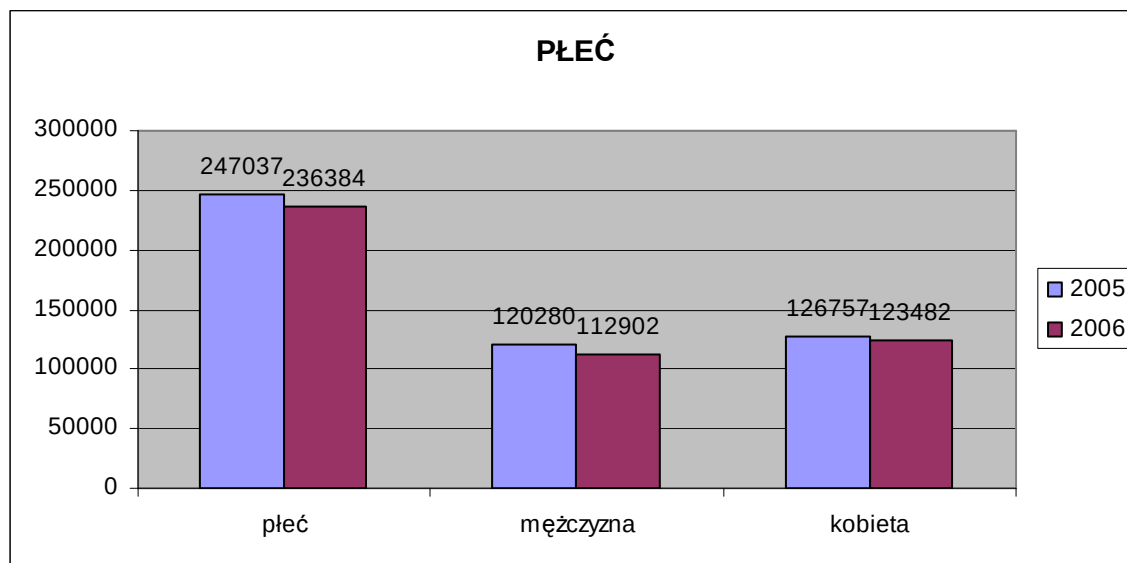
W przypadku wyboru środka transportu droga powietrzna i morska mają niemal identyczny udział w rynku. W każdej z tych dwóch kategorii w roku 2006 zanotowano wzrost zainteresowania.

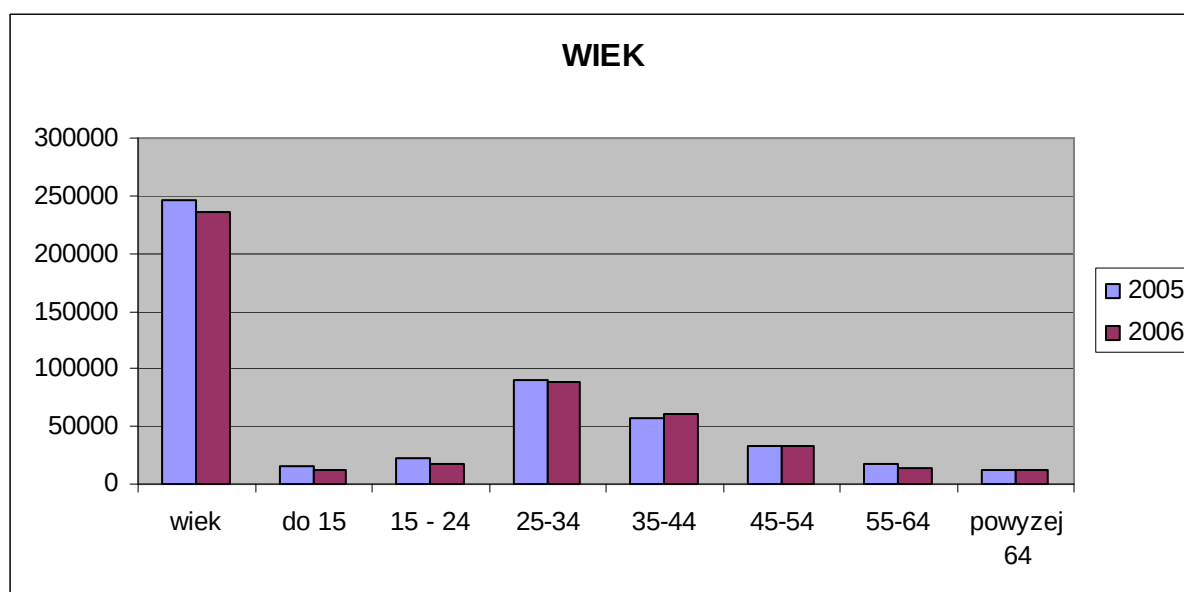
Średnie wydatki na wizytę i na dzień zmalały w roku 2006 względem roku 2005 o około 20 USD.

Średnia długość pobytu turysty z Korei Południowej w roku 2005 wyniosła 6,21 dnia a w roku 2006 – 7,09 dnia.

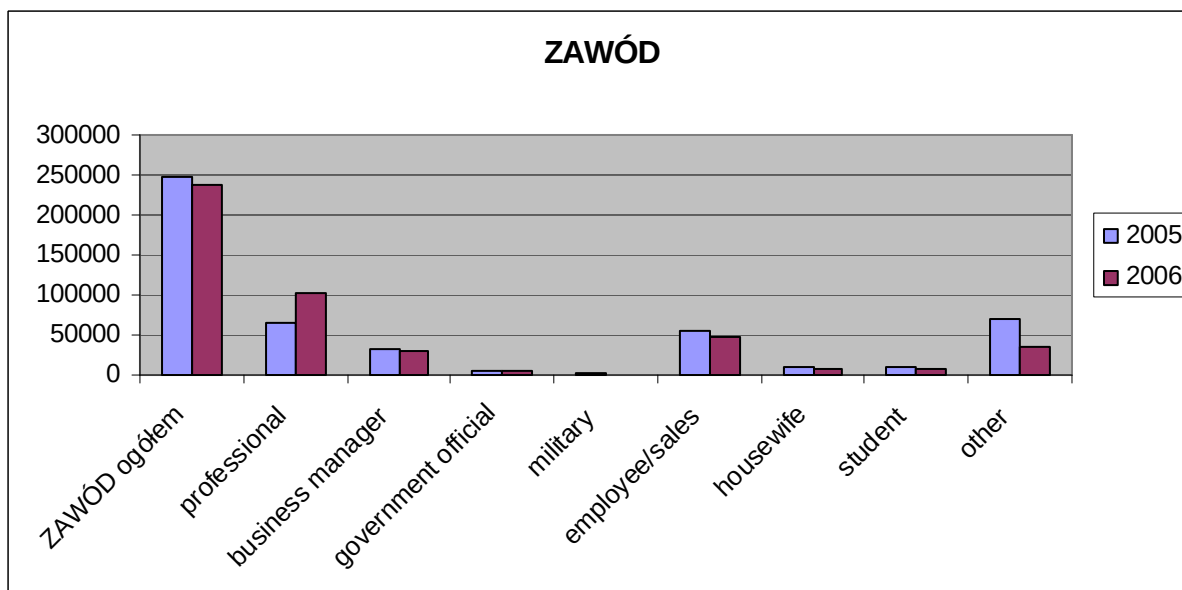
4.5. Profil turysty tajwańskiego

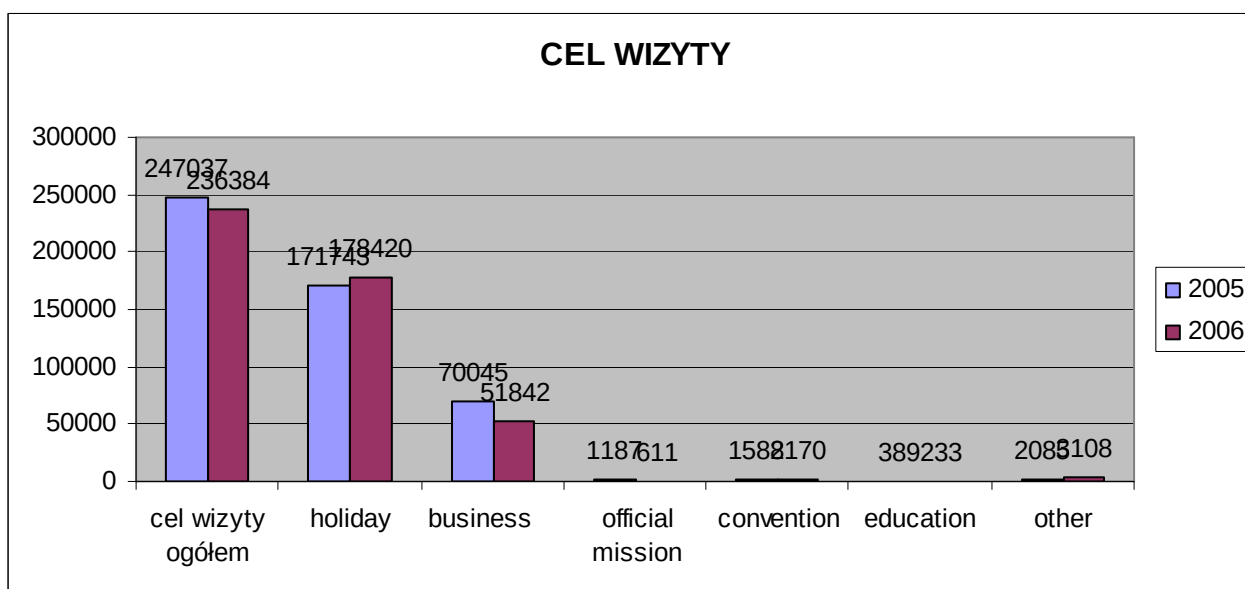
W strukturze płci turystów z Tajwanu nieznacznie przeważa liczba kobiet.

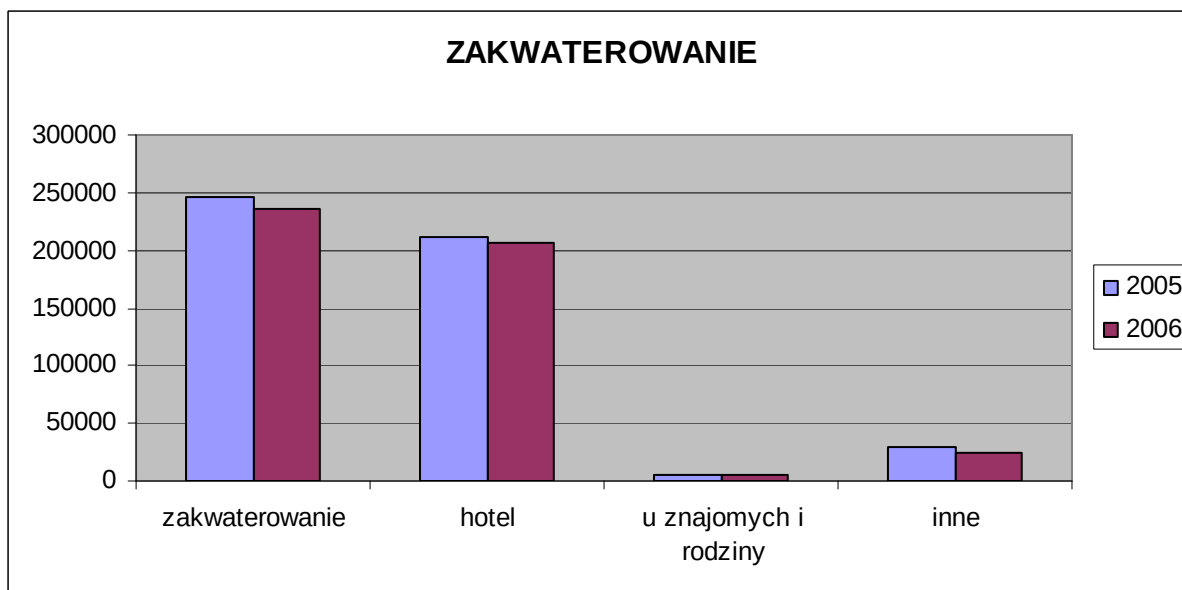
Podobnie jak w innych krajach w strukturze wiekowej przyjeżdżających dominuje przedział 25 – 34 lat.

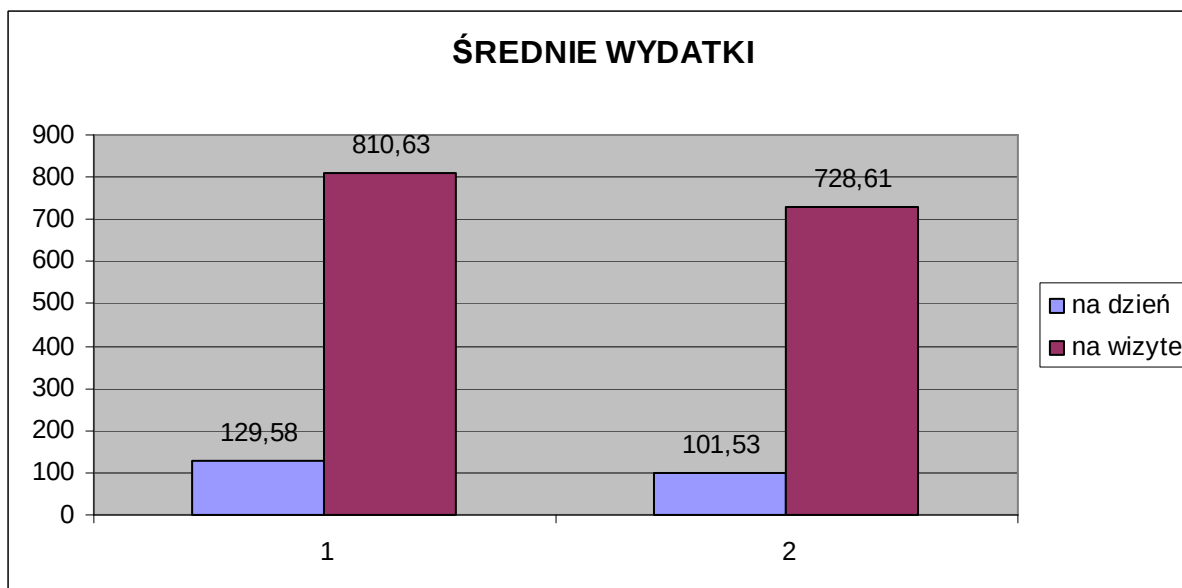
Struktura zawodowa przyjeżdżających jest podobna do struktury pozostałych omawianych krajów.

Wśród celów wizyty, turyści z Tajwanu najczęściej wybierają Indonezję jako miejsce urlopowo – wakacyjne. Liczba przyjazdów w tym celu jest ponad dwa razy większa od liczby przyjazdów w celach biznesowych w roku 2005 i trzy razy większa w 2006 roku.

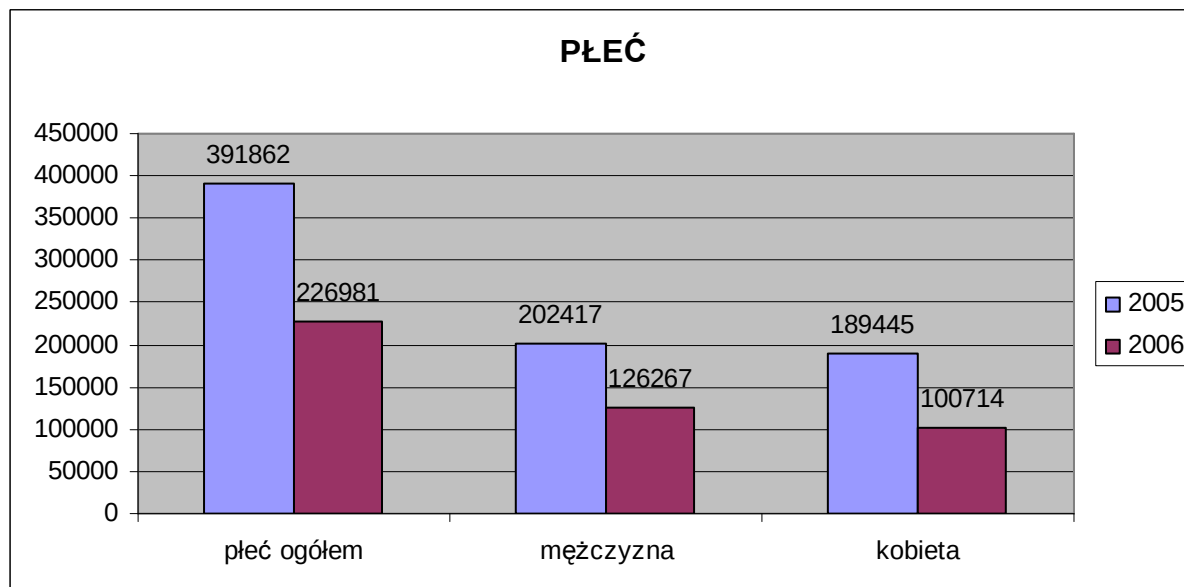
W kategorii zakwaterowania dominującą formą jest hotel. Zakwaterowanie u rodziny i znajomych ma marginalne znaczenie.

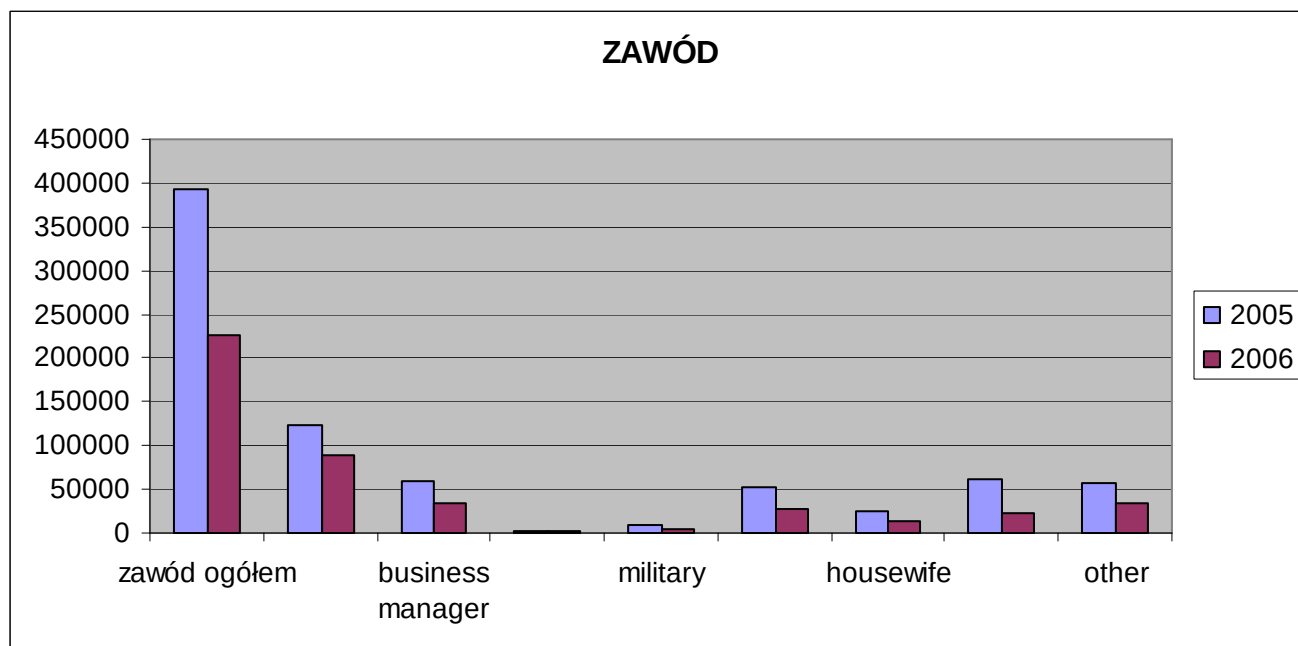
Średnie wydatki wśród turystów Koreańskich w roku 2006 zmalały o około 90 USD na wizytę i 27 USD na dzień względem roku 2005.

Średnia długość pobytu turysty z Korei Południowej wyniosła w roku 2005 – 6,21 dnia a w roku 2006 – 7,09 dnia.

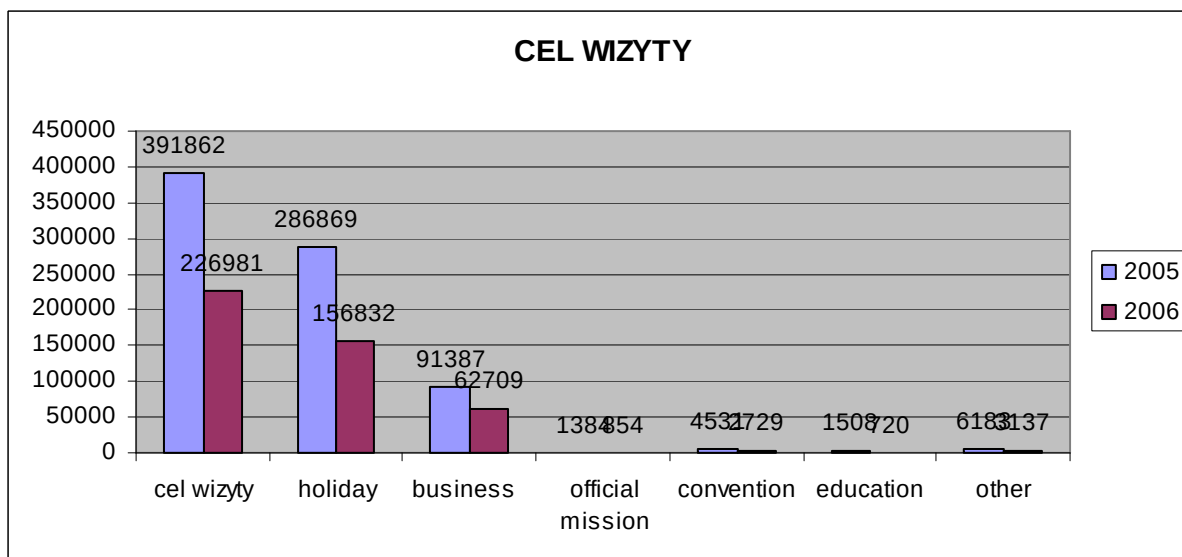
4.6. Profil turysty australijskiego.

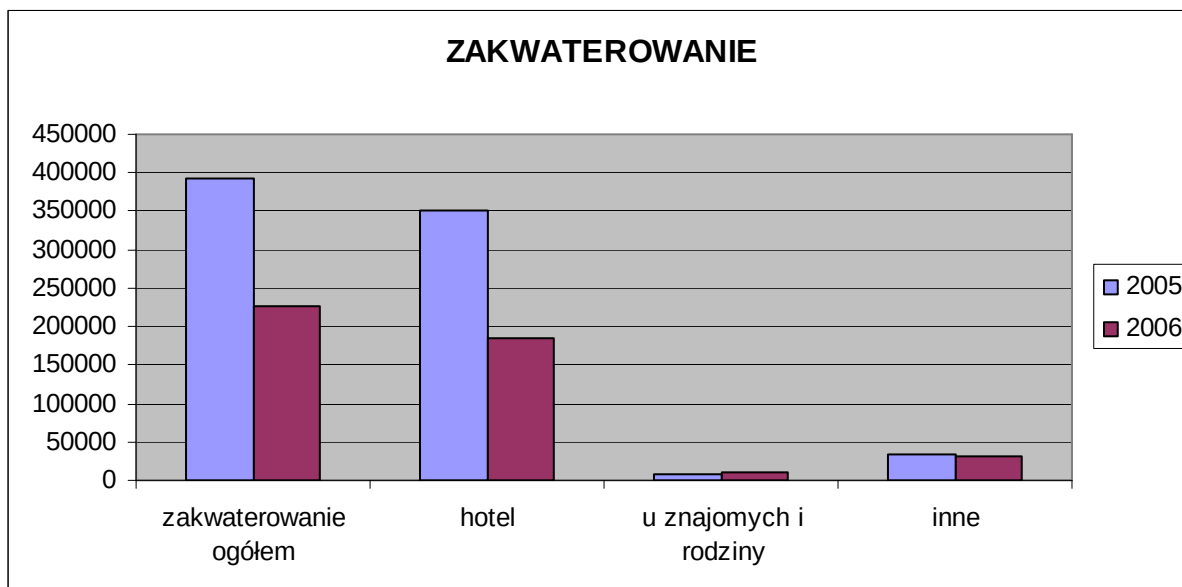
Nie ma wyraźnych dysproporcji w strukturze płci turystów z Australii.

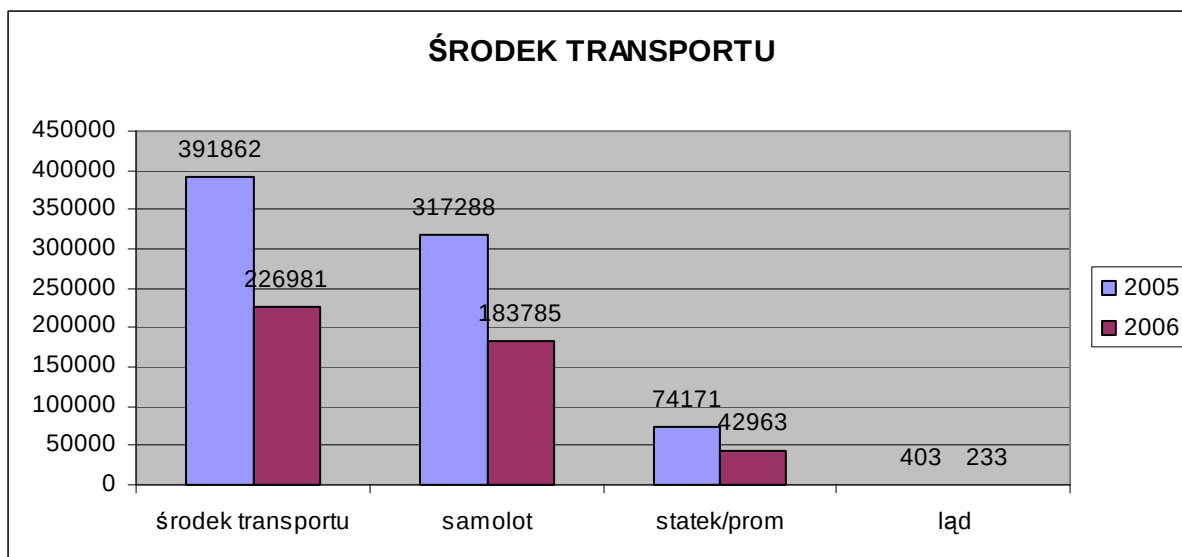
Struktura zawodowa turystów z Australii jest podobna do struktury pozostałych omawianych państw.

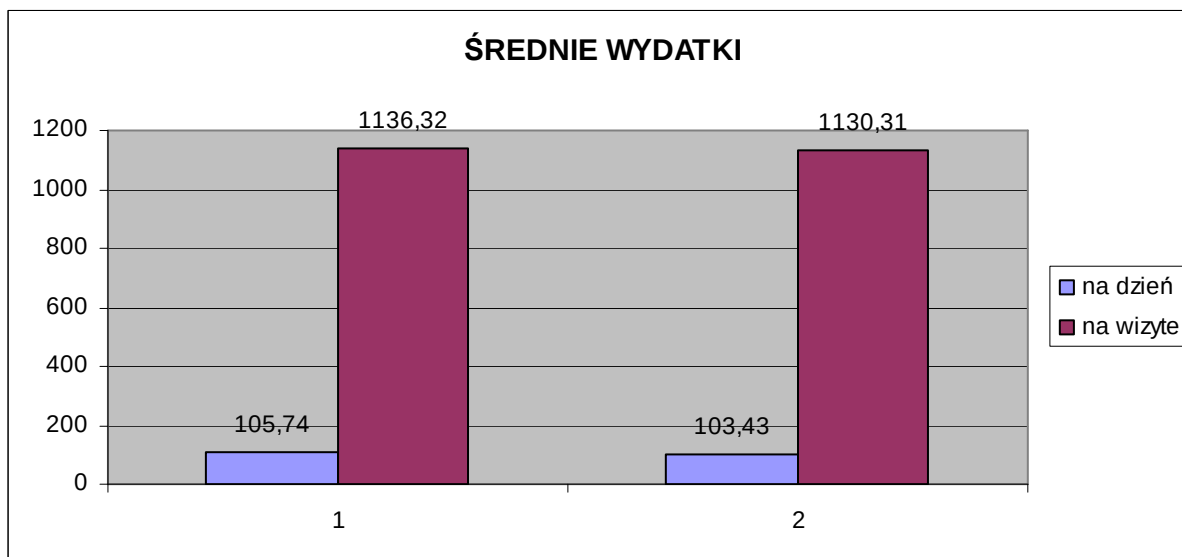
Zdecydowanie wśród Australijczyków najczęstszym celem przyjazdu do Indonezji jest wypoczynek.

W kwestii zakwaterowania turyści z Australii zdecydowanie preferują hotele. Znacznie mniejsza liczba korzystających z hoteli w roku 2006 wynika ze spadku liczby przyjazdów z tego kraju, względem roku 2005. Nieznacznie zwiększyła się liczba korzystających z noclegów u rodziny i znajomych, a liczba korzystających z innych obiektów noclegowych pozostaje mniej więcej na tym samym poziomie.

Dominującym środkiem transportu pozostaje samolot. Dużo mniejsze zainteresowanie jest podróżami drogą morską.

Średnie wydatki Australijczyków w roku 2006 nieznacznie zmalły w stosunku do roku 2005. Turyści z Australii wydają najwięcej spośród omawianych tutaj profili. Średnie wydatki wynoszą powyżej 1000 USD na wizytę, co jest dużą sumą w porównaniu z pozostałymi krajami.

Średnia długość pobytu Australijczyków w Indonezji w roku 2005 wyniosła 10,75 dnia a w roku 2006 12,86 dnia.

4.7. Profile turystów – podsumowanie.

Wśród wyżej omawianych profili turystów nie ma wielkich różnic w celach wyjazdów, środkach transportu czy formach zakwaterowania. Wyspiarski charakter kraju decyduje, że jedynymi środkami transportu są droga powietrzna i morska. Drogą lądową podróżuje niewielki odsetek turystów i są to głównie turyści, którzy przemieszczają się z obrębie danej wyspy, bądź też przekraczają granicę lądową w Papui i na Borneo.

Fakt, iż większość z omówionych profili reprezentuje państwa, z którymi Indonezja ma najszersze kontakty handlowe i ekonomiczne decyduje o formie turystyki i liczbie przyjazdów turystycznych z tych krajów. Wśród celów przyjazdów dominują cele wypoczynkowe i biznesowe. Wypoczynkowe ze względu na atrakcyjność dla tej formy turystyki, a biznesowe ze względu na stosunki ekonomiczne z głównymi państwami generującymi ruch turystyczny.

W powiązaniu z głównymi celami przyjazdów wyraźnie zaznacza się średnia długość pobytu. Kraje, z których turyści przyjeżdżają głównie w celach biznesowych wykazują niższą średnią długość pobytu, dotyczy to zwłaszcza Singapuru i Malezji. Natomiast Australia i Japonia, skąd przyjeżdża najwięcej turystów w celach wypoczynkowych wykazuje dłuższą średnią pobytu turystycznego. Najdłużej w Indonezji pozostają Australijczycy, bo w 2006 roku aż 12,86 dnia a na drugim miejscu plasują się Japończycy. Australijczycy też najwięcej wydają na turystykę w Indonezji.

III. PODSUMOWANIE

Ostatnie lata pokazują, że turystyka odgrywa coraz większą rolę w gospodarce Indonezji. Od początku lat 90 – tych XX wieku odnotowuje się stały wzrost zainteresowania krajem wśród turystów zagranicznych nie tylko regionu Azji Pacyfiku, ale także Europy. Jest to jeden z krajów regionu, które najbardziej dynamicznie się rozwijają pod względem turystyki.

Różnorodne walory turystyczne Indonezji są, jak na razie, tylko w niewielkim stopniu wykorzystywane. Główną przeszkodę w rozwoju turystycznym stanowi niewystarczająca baza turystyczna. Indonezja ma ponad 200 tys. miejsc noclegowych, jednakże większość o niskim standardzie. Z tego też względu w najbliższym czasie przewiduje się budowę szeregu nowoczesnych hoteli. Głównym obszarem inwestycji turystycznych jest wyspa Bali. W związku z tym istnieje niebezpieczeństwo niekorzystnego wpływu ruchu turystycznego na tradycyjną kulturę jej mieszkańców.